

การออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว สำหรับผู้หญิงทำงาน

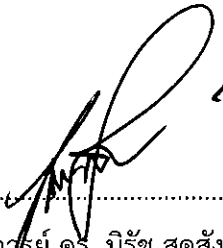
ศิลปนิพนธ์เสนอเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
ธันวาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยเกษร

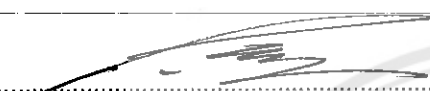
THE DESIGN SILVER JEWELRY ART NOUVEAU STYLE FOR WORKING WOMAN

Art Thesis Submitted to the Faculty of Architecture of Naresuan University
In Partial Fulfillment of the Requirements for the
Bachelor of Fine and Applied Arts Degree in Product and package design
December 2016
Copyright 2016 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาศิลปะนิพนธ์ เรื่องการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นู
โว ของ ธนะพงษ์ วงศ์แสงจันทร์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรม
ศาสตรบัณฑิต สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. นิรัช สุดสังข์)

.....กรรมการ
(อาจารย์พัชรวัฒน์ สุริยงค์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุปลัมภ์)

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้า ในหัวข้อการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโวสำหรับผู้หญิงวัยทำงานฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ อาจารย์

รศ.ดร. นิรัช สุตสังข์ ประธานที่ปรึกษาศิลปะนิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์พัชรวัฒน์ สุริยงค์ และอาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุปลัมภ์ กรรมการศิลปะนิพนธ์และอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องพร้อมทั้งช่วยเหลือเสนอแนะทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้น ระหว่างขั้นตอนดำเนินการวิจัยศิลปะนิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

เหนือสิ่งอื่นใดนี้ต้องขอกราบขอบพระคุณ นายเกียรติศักดิ์และนางสายฝน วงศ์แสงจันทร์ บิดามารดาของผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการ ขอบคุณนางสาวเกษนิษฐ์ คำมีที่ได้สร้างสรรค์ผลงานให้เป็นจริงขึ้นมา ขอบคุณ นางสาววริษฐา วิริยะไชยกุลที่คอยช่วยทำงาน ขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือต่างๆ

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโวสำหรับผู้หญิงทำงานและผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

ธนะพงษ์ วงศ์แสงจันทร์

ชื่อเรื่อง	การออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโวสำหรับผู้หญิงวัยทำงาน
ผู้วิจัย	ธนะพงษ์ วงศ์แสงจันทร์
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. นิรัช สุตสังข์
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์พัชรวัดน์ สุริยงค์
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปะนิพนธ์ ศป.บ. สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์,มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ	การออกแบบ, เครื่องประดับเงิน, อาร์ต นูโว, ผู้หญิงวัยทำงาน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการผลิตเครื่องประดับเงินตามแนวคิดศิลปะ อาร์ตนูโว เพื่อออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด อาร์ตนูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน

ศึกษาข้อมูลเพื่อสร้างกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของเครื่องประดับเงินสำหรับผู้หญิงวัยทำงาน เก็บข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร เว็บไซต์ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและเริ่มคิดออกแบบสร้างสรรค์ ภายใต้แรงบันดาลใจจากดอกไม้ในวรรณคดีไทย ให้ออกมาในรูปแบบของเครื่องประดับเงิน เมื่อได้รูปแบบที่ต้องการแล้วจึงส่งแบบไปให้ช่างที่รับทำงานแกะแว็กซ์เครื่องประดับ มีการพูดคุยและแก้ไขระหว่างการทำงานและเมื่อได้ชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วจึงนำไปสรุปประเมินผล อภิปรายผล นำเสนอผลงาน แนวทางการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน

ผลที่ออกมาคือ เครื่องประดับเงินสร้อยคอ(จี้) 1 ชิ้น เครื่องประดับเงินต่างหู 1 คู่ เครื่องประดับเงินสร้อยข้อมือ 1 ชิ้น เครื่องประดับเงินแหวน 1 วง โดยได้แนวคิดมาจากดอกไม้ในวรรณคดีไทยโดยออกแบบให้ตรงกับลักษณะการใช้ชีวิตของผู้หญิง 3 รูปแบบ โดยรูปแบบของเครื่องประดับชิ้นงานจริงได้มีรูปแบบที่มีความอ่อนหวาน มีความซอันทักกัน มีรูปทรงคล้ายดอกบัวซึ่งเป็นดอกไม้จากวรรณคดีไทยที่เลือกมาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบ โดยรายละเอียดต่างๆ มีความประณีต เรียบร้อย เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเป็นที่พึงพอใจเป็นอย่างมาก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในงานวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ความหมายของการออกแบบ	5
2.2 ความหมายของเครื่องประดับเงิน	12
2.3 หลักการออกแบบเครื่องประดับ.....	12
2.4 ศิลปะยุค อาร์ตนูโว	19
2.5 ความหมายของ ผู้หญิงวัยทำงาน	26
2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต	26
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับดอกไม้ที่ใช้ในการออกแบบ	30
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	36
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4.1 ดำเนินการออกแบบ.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

5 บทสรุป.....	57
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	57
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	58
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	58

บรรณานุกรม.....	59
-----------------	----

ภาคผนวก	60
---------------	----

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงวิเคราะห์ข้อมูลของศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว (Art Nouveau)	37
ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการตลาด.....	42

สารบัญรูปภาพ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงการใช้เส้น.....	7
ภาพที่ 2.2 แสดงการใช้สี.....	7
ภาพที่ 2.3 แสดงการใช้รูปร่าง.....	8
ภาพที่ 2.4 แสดงการใช้พื้นที่.....	8
ภาพที่ 2.5 แสดงการใช้พื้นผิว.....	9
ภาพที่ 2.6 แสดงการใช้รูปร่าง.....	9
ภาพที่ 2.7 แสดงการใช้ตัวอักษร.....	10
ภาพที่ 2.8 แสดงการใช้องค์ประกอบหลักและรอง.....	10
ภาพที่ 2.9 แสดงการสมดุล.....	11
ภาพที่ 2.10 แสดงการใช้ความสอดคล้อง.....	11
ภาพที่ 2.11 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวจากพีชธรรมชาติ.....	23
ภาพที่ 2.12 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวจากแมลง.....	23
ภาพที่ 2.13 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวจากวรรณกรรม.....	24
ภาพที่ 2.14 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ต นูโว จากบุคคลสำคัญ.....	24
ภาพที่ 2.15 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวจากวัฒนธรรมต่างถิ่น.....	25
ภาพที่ 2.16 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวจากความงามของผู้หญิง.....	25
ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 1	43
ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 1	43
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 1	44
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 2.....	44
ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 2.....	45
ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 2.....	45
ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 3.....	46
ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 3.....	46
ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 3.....	47

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 3	47
ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงเทคนิคการเชื่อมงาน.....	48
ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงเทคนิคการเชื่อมงาน.....	48
ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงสายกำลังข้อมือ	49
ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงเทคนิคการแกะแวกซ์.....	49
ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงเทคนิคการแกะแวกซ์.....	50
ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงเทคนิคการแกะแวกซ์.....	50
ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงชิ้นงานแกะแวกซ์ที่สมบูรณ์	51
ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงชิ้นงานหลังจากออกจากโรงหล่อเงิน.....	51
ภาพที่ 4.18 ภาพแสดงชิ้นงานหลังจากออกจากโรงหล่อเงิน.....	52
ภาพที่ 4.19 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	52
ภาพที่ 4.20 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	53
ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	53
ภาพที่ 4.22 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	54
ภาพที่ 4.23 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	54
ภาพที่ 4.24 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	55
ภาพที่ 4.25 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	55
ภาพที่ 4.26 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	56
ภาพที่ 4.27 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	56

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

เครื่องประดับถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ควบคู่กับการแต่งกายของสุภาพสตรีตั้งแต่สมัยก่อนจนถึงปัจจุบัน ซึ่งแต่ละชนิดจะมีรูปแบบที่แตกต่างกัน เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงฐานะทางสังคมหรือความพึงพอใจของผู้ใช้ อีกทั้งยังเป็นสิ่งช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ เสริมสร้างภาพลักษณ์ของผู้สวมใส่ให้ดูมีความน่าเชื่อถือ เป็นจุดสนใจของคนรอบข้าง อีกทั้งยังช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องแต่งกายให้ลดลง

เงิน คือธาตุชนิดหนึ่ง เป็นโลหะสีขาวมีลักษณะแข็ง สามารถตีแผ่เป็นแผ่นหนบาง หรือเปลี่ยนรูปทรง และหลอมละลายให้อ่อนตัวได้ มีราคาตกลงมาจากธาตุทองคำ มีทั้งชนิดก้อนและชนิดผงที่ปนอยู่ในทราย มนุษย์รู้จักนำเงินมาใช้ประโยชน์นานพอกับการนำทองคำมาใช้ การทำเครื่องเงินของไทยมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย โดยเฉพาะเครื่องประดับเงินในสมัยอยุธยาเป็นเครื่องประดับสำหรับชนชั้นกลางและเด็กต่างกับเครื่องประดับทองซึ่งเป็นเครื่องประดับของชนชั้นสูง ซึ่งในประเทศไทยนั้น ได้มีการนำเงินมาทำเครื่องประดับตั้งแต่สมัยก่อน ซึ่งในแต่ละพื้นที่ก็จะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป โดยส่วนมากชาวบ้านที่ประกอบอาชีพทำเครื่องเงินจะได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ โดยรูปแบบมักจะแสดงถึงวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ จึงทำให้เครื่องประดับเงินนั้นเป็นที่นิยมทั้งในกลุ่มของคนไทยและชาวต่างชาติซึ่งถือเป็นส่วนช่วยเผยแพร่ภูมิปัญญาของไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นอีกด้วย

แต่ในปัจจุบันนั้นการผลิตเครื่องประดับเงิน ไม่ได้มีความหลากหลายแปลกใหม่ ในหลายๆพื้นที่มีลวดลายที่คล้ายกัน ซึ่งเกิดขึ้นจากการทำเลียนแบบรูปแบบที่ขายดีของที่อื่นหรือตัวของช่างที่ทำยึดติดกับรูปแบบของบรรพบุรุษมากเกินไป จึงทำให้เครื่องประดับเงินในปัจจุบันจึงเป็นรูปแบบที่ไม่ว่าจะไปที่ร้านไหนก็จะมีลวดลายเหมือนกันทุกร้าน ซึ่งมีผลทำให้ตลาดการขายซบเซาลงได้ง่าย

ศิลปะเครื่องประดับ อาร์ตนูโว ได้เกิดขึ้นในยุคหลังการปฏิวัติอุตสาหกรรม เริ่มเข้าสู่ความเป็นสมัยใหม่ มีการศึกษาค้นหาสิ่งใหม่มากขึ้นสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เริ่มมองเห็นความงามมากขึ้น ศิลปะที่ศุนศิลป์เข้าสู่ช่วง Post Impressionism ซึ่งอยู่ในยุคช่วงกลางศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา เป็นช่วงที่ยุโรปนิยมการค้าหาแผ่นดินใหม่เพื่อทรัพยากรธรรมชาติ การขยายพื้นที่เพื่อประชากรและการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ จึงทำให้เกิดการล่าอาณานิคมขึ้น ยุคนี้จึงเป็นยุคแห่งความรุ่งเรืองของยุโรป และอาณาจักรที่มีอิทธิพลต่อความเป็นไปของมนุษยชาติคือ สหราชอาณาจักรหรือประเทศอังกฤษ เป็นช่วงที่เฟื่องฟูเกี่ยวกับความงามและศิลปะใหม่ๆ เริ่มที่ก่อตัวขึ้น โดยเฉพาะรูปแบบสมัยใหม่ ศิลปะแบบ อาร์ตนูโว เริ่มต้นที่ประเทศอังกฤษ โดยมีศิลปินกลุ่ม กลาสโกว์สคูรวมตัวกันขึ้นเพื่อนำเสนอศิลปะแนวใหม่ที่ได้สร้างสรรค์กันขึ้นมา จึงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของกระแสที่เรียกว่า Art and Craft Movement จึงเกิดการปฏิวัติรูปแบบของงานช่างหลายแขนง ให้มีรูปแบบแนวใหม่หรือรูปแบบที่เรียกว่า อาร์ตนูโว นั้นเอง ซึ่งมีลักษณะอ่อนหวาน พลิว มีรูปร่างยาวยืด มีการพันเกาะเกี่ยวไปมา

หรือเรียกอีกแบบว่า Noodle Style โดยนักออกแบบเครื่องประดับต่างได้รับอิทธิพลมาจากกระแสการเคลื่อนไหวของ Art and craft Movement และเนื่องจากเป็นช่วงเริ่มต้นเข้าสู่ความเป็นสมัยใหม่ จึงทำให้รูปแบบงานช่างมีการผสมผสานระหว่างรูปแบบเก่าและใหม่อยู่ แต่มีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์เครื่องประดับรูปแบบ อาร์ตนูโว ร่วมกัน ซึ่งมีลักษณะมาจากพีชกรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ สัตว์และแมลง เช่น ผีเสื้อ แมลงปอ งู ไก่ นกยูง ค้างคาว นกฮูก รวมทั้งสัตว์ในจินตนาการ เช่น สฟริงซ์ จากวรรณกรรม เช่น เจ้าชายกบ จากบุคคลสำคัญ จากวัฒนธรรมต่างถิ่น เช่น วัฒนธรรมญี่ปุ่นหรือจากความงามของผู้หญิง

สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน เป็นกลุ่มที่ต้องทำงานนอกบ้าน มีอำนาจในการซื้อสูงเพราะสามารถตัดสินใจซื้อด้วยตัวเองได้ โดยปกติผู้หญิงแทบจะทุกคนก็จะมีพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้า เครื่องสำอางหรือเครื่องประดับมากอยู่แล้ว และยิ่งเมื่อเรียนจบ มีงานทำ มีเงินเดือนที่สูง ยิ่งส่งผลต่ออำนาจการตัดสินใจมากขึ้น เพราะเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมด้านการเงินและสามารถตัดสินใจซื้อของได้อย่างมีอิสระ ด้วยหน้าที่การงานหรือหน้าที่ทางสังคม จึงทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการแต่งกายที่ดูดีและสวมใส่เครื่องประดับที่จะช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ให้ดูดี มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ด้วยปัญหาเหล่านี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด อาร์ตนูโว เพราะเป็นศิลปะแนวใหม่ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา เพื่อที่จะไม่ให้เกิดรูปแบบที่ตายตัว มีรูปแบบใหม่เกิดขึ้นมาเสมอ อีกทั้งยังเปิดกว้างในการนำแนวคิดของชาวต่างชาติมาผสมผสานกับความเป็นไทย โดยจะมีการนำดอกไม้ต่างๆในวรรณคดีไทย มาตีความให้เข้ากับรสนิยมของผู้หญิงในปัจจุบัน เพื่อที่จะออกแบบให้เข้ากับรสนิยมและการใช้ชีวิตของผู้หญิงวัยทำงานในปัจจุบัน เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกของผู้บริโภคที่ต้องการความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการผลิตเครื่องประดับเงินตามแนวคิดศิลปะ อาร์ตนูโว
- 1.2.2 เพื่อออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด อาร์ตนูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในงานวิจัย

- 1.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักการออกแบบเครื่องประดับ
- 1.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะยุค Art Nouveau
- 1.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับวรรณคดีไทยและดอกไม้ในวรรณคดีไทย
- 1.3.4 แนวคิดเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต

หลักการออกแบบเครื่องประดับ

1. คำนึงถึงผู้ใช้งาน
2. มีความพึงพิถัน
3. ความสะดวกสบายเวลาสวมใส่
4. ความปลอดภัยขณะสวมใส่

ผลงานการออกแบบเครื่องประดับ

1. แหวน
2. ต่างหู
3. สร้อยคอ
4. กำไลข้อมือ

ศิลปะอาร์ตนูโว

1. อ่อนหวาน พริ้ว
2. มีรูปร่างยาวยืด
3. มีการพันเกาะเกี่ยวไปมา

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านผลิตภัณฑ์ ออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด Art Nouveau

1.4.1 ขอบเขตของการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด Art Nouveau สำหรับผู้หญิง
วัยทำงาน

-แบบร่างเครื่องประดับเงิน 3 ชุด ใน 1 ชุด ประกอบด้วย

- 1.สร้อยคอ(จี้)
- 2.แหวน
- 3.ต่างหู
- 4.กำไลข้อมือ

-ต้นแบบเครื่องประดับเงิน 1 ชุด ใน 1 ชุด ประกอบด้วย

- 1.สร้อยคอ(จี้)
- 2.แหวน
- 3.ต่างหู
- 4.กำไลข้อมือ

1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ในงานวิจัยเรื่องการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด อาร์ตนูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน เล่มนี้ได้กำหนดคำจำกัดความไว้ดังนี้

การออกแบบเครื่องประดับเงิน หมายถึง การสร้างสรรค์เครื่องประดับขึ้นมา รู้จักเลือกใช้วัสดุและวิธีการผลิต เพื่อให้ได้ผลตามที่ต้องการ ประกอบด้วย สร้อยคอ(จี้) ต่างหู แหวน และกำไลข้อมือโดยมีการผลิตชิ้นงานต้นแบบ 1 ชุด

แนวคิด อาร์ตนูโว หมายถึง ศิลปะแบบ อาร์ตนูโว เริ่มต้นที่ประเทศอังกฤษ โดยมีศิลปินกลุ่ม กลาส โกว์สคูล รวมตัวกันขึ้นเพื่อนำเสนอศิลปะแนวใหม่ที่ได้สร้างสรรค์กันขึ้นมา จึงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของกระแสที่เรียกว่า Art and Craft Movement จึงเกิดการปฏิวัติรูปแบบของงานช่างหลายแขนง ให้มีรูปแบบแนวใหม่หรือรูปแบบที่เรียกว่า อาร์ตนูโว ซึ่งจะมีลักษณะอ่อนหวาน พลิ้วไหว มีรูปร่างยาวยืด มีการพันเกาะเกี่ยวไปมา หรือเรียกอีกแบบว่า Noodle Style

ผู้หญิงวัยทำงาน หมายถึง กลุ่มผู้หญิงที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป มีรายได้สูงและนิยมสวมใส่เครื่องประดับเงิน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด อาร์ตนูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการออกแบบซึ่งได้แบ่งเอกสารและงานวิจัยดังนี้

- 2.1 ความหมายของการออกแบบ
- 2.2 ความหมายของเครื่องประดับเงิน
- 2.3 หลักการออกแบบเครื่องประดับ
- 2.4 ศิลปะยุค อาร์ตนูโว
- 2.5 ความหมายของ ผู้หญิงวัยทำงาน
- 2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต
- 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับดอกไม้ที่ใช้ในการออกแบบ
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของการออกแบบ

การออกแบบ หมายถึง การรู้จักวางแผนจัดตั้งขั้นตอน และรู้จักเลือกใช้วัสดุวิธีการเพื่อทำตามที่ต้องการนั้น โดยให้สอดคล้องกับลักษณะรูปแบบ และคุณสมบัติของวัสดุแต่ละชนิด ตามความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้นมา เช่น การจะทำโต๊ะขึ้นมาซักหนึ่งตัว เราจะต้องวางแผนไว้เป็นขั้นตอน โดยต้องเริ่มต้นจากการเลือกวัสดุที่จะใช้ในการทำโต๊ะนั้นว่าจะใช้วัสดุอะไรที่เหมาะสม ในการยึดต่อระหว่างจุดต่างๆ นั้นควรใช้ กาว ตะปู สกรู หรือใช้ข้อต่อแบบใด รู้ถึงวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งาน ความแข็งแรงและการรองรับน้ำหนักของโต๊ะสามารถรองรับได้มากน้อยเพียงใด สีสนควรใช้สีอะไรจึงจะสวยงาม เป็นต้น

การออกแบบ หมายถึง การปรับปรุงแบบ ผลงานหรือสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสม และดูมีความแปลกใหม่ขึ้น เช่น โต๊ะที่เราทำขึ้นมาใช้ เมื่อใช้ไปนานๆ ก็เกิดความเบื่อหน่ายในรูปทรง หรือสี เราก็จัดการปรับปรุงให้เป็น รูปแบบใหม่ให้สวยกว่าเดิม ทั้งความเหมาะสม ความสะดวกสบายในการใช้งานยังคงเหมือนเดิม หรือดีกว่าเดิม เป็นต้น

การออกแบบ หมายถึง การรวบรวมหรือการจัดองค์ประกอบทั้งที่เป็น 2 มิติ และ 3 มิติ เข้าด้วยกันอย่างมีหลักเกณฑ์ การนำองค์ประกอบของการออกแบบมาจัดรวมกันนั้น ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ในการใช้สอยและความสวยงาม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของการออกแบบ เป็นศิลปะของมนุษย์เนื่องจากเป็นการสร้างค่านิยมทางความงาม และสนองคุณประโยชน์ทางกายภาพให้แก่มนุษย์ด้วย

การออกแบบ หมายถึง กระบวนการที่สนองความต้องการในสิ่งใหม่ๆ ของมนุษย์ ซึ่งส่วนใหญ่เพื่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอด และสร้างความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

การออกแบบ (Design) คือศาสตร์แห่งความคิด และต้องใช้ศิลป์ร่วมด้วย เป็นการสร้างสรรค์ และการแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ เพื่อสนองต่อจุดมุ่งหมาย และนำกลับมาใช้งานได้อย่างน่าพอใจ ความน่าพอนั้น แบ่งออกเป็น 3 ข้อหลักๆ ได้ดังนี้

1. ความสวยงาม เป็นสิ่งแรกที่เราได้สัมผัสก่อน คนเราแต่ละคนต่างมีความรับรู้เรื่อง ความสวยงามกับความพอใจ ในทั้ง 2 เรื่องนี้ไม่เท่ากัน จึงเป็นสิ่งที่ถกเถียงกันอย่างมา และไม่มีเกณฑ์ ในการตัดสินใดๆเป็นตัวที่กำหนดอย่างชัดเจน ดังนั้นงานที่เราได้มีการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสมนั้น ก็จะมองว่าสวยงามได้เหมือนกัน

2. มีประโยชน์ใช้สอยที่ดี เป็นเรื่องที่สำคัญมากในงานออกแบบทุกประเภท เช่นถ้าเป็นการออกแบบสิ่งของ เช่น แก้ว, โขฟา นั้นจะต้องออกแบบมาให้มันสบาย ไม่ปวดเมื่อย ถ้าเป็นงานกราฟฟิก เช่น งานสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ตัวหนังสือจะต้องอ่านง่าย เข้าใจง่าย ถึงจะได้ชื่อว่า เป็นงานออกแบบที่มีประโยชน์ใช้สอยที่ดีได้

3. มีแนวความคิดในการออกแบบที่ดี เป็นหนทางความคิด ที่ทำให้งานออกแบบสามารถตอบสนอง ต่อความรู้สึกพอใจ ชื่นชม มีคุณค่า บางคนอาจให้ความสำคัญมากหรือน้อย หรืออาจไม่ให้ความสำคัญเลยก็ได้ ดังนั้นบางครั้งในการออกแบบ โดยใช้แนวความคิดที่ดี อาจจะทำให้ผลงาน หรือสิ่งทีออกแบบมีคุณค่ามากขึ้นก็ได้

การออกแบบ หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานในรูป 2 มิติ และ 3 มิติ ให้เกิดความสวยงาม และถ่ายทอดรูปแบบจากความคิดออกมาเป็นผลงาน ที่ผู้อื่นสามารถมองเห็น รับรู้ หรือสัมผัสได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในผลงานร่วมกัน และ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานขึ้น ไม่ลอกเลียนของเดิมหรือความคิดเดิมที่มีมาก่อน เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย หรือความต้องการด้านอื่นๆ

การออกแบบ(Design) คือ ศาสตร์แห่งความคิด และต้องใช้ศิลป์ร่วมด้วย เป็นการสร้างสรรค์ และการแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ เพื่อสนองต่อจุดมุ่งหมาย และนำกลับมาใช้งานได้อย่างน่าพอใจ ความน่าพอนั้น แบ่งออกเป็น 3 ข้อหลักๆ ได้ดังนี้

1.ความสวยงาม เป็นสิ่งแรกที่เราได้สัมผัสก่อน คนเราแต่ละคนต่างมีความรับรู้เรื่อง ความสวยงามกับความพอใจ ในทั้ง 2 เรื่องนี้ไม่เท่ากัน จึงเป็นสิ่งที่ถกเถียงกันอย่างมา และไม่มีเกณฑ์ ในการตัดสินใดๆ เป็นตัวที่กำหนดอย่างชัดเจน ดังนั้นงานที่เราได้มีการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสมนั้น ก็จะมองว่าสวยงามได้เหมือนกัน

2.มีประโยชน์ใช้สอยที่ดี เป็นเรื่องที่สำคัญมากในงานออกแบบทุกประเภท เช่นถ้าเป็นการออกแบบสิ่งของ เช่น แก้ว, โขฟา นั้นจะต้องออกแบบมาให้มันสบาย ไม่ปวดเมื่อย ถ้าเป็นงานกราฟฟิก เช่น งานสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ตัวหนังสือจะต้องอ่านง่าย เข้าใจง่าย ถึงจะได้ชื่อว่า เป็นงานออกแบบที่มีประโยชน์ใช้สอยที่ดีได้

3.มีแนวความคิดในการออกแบบที่ดี เป็นหนทางความคิด ที่ทำให้งานออกแบบสามารถตอบสนอง ต่อความรู้สึกพอใจ ชื่นชม มีคุณค่า บางคนอาจให้ความสำคัญมากหรือน้อย หรืออาจไม่ให้

ความสำคัญเลยก็ได้ ดังนั้นบางครั้งในการออกแบบ โดยใช้แนวความคิดที่ดี อาจจะทำให้ผลงาน หรือสิ่งที่ออกแบบมีคุณค่ามากขึ้นก็ได้

การออกแบบ คือการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ส่วนสำคัญดังต่อไปนี้

1. เส้นในการออกแบบ (Lines) เส้นใช้ในการแบ่งพื้นที่หรือสร้างส่วนประกอบต่างๆขึ้นมา เส้นแต่ละชนิดก็บ่งบอกถึงอารมณ์งานที่ต่างกันได้

1

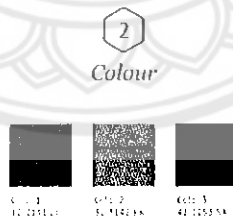
Lines

Use lines to divide space and to draw the eye to a specific spot.

ภาพที่ 2.1 แสดงการใช้เส้น

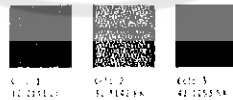
ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

2. สี (Color) สีคือสิ่งที่กำหนด Mood and Tone และสร้างความแตกต่างให้กับงานเรา ซึ่งมันจะอยู่ในเส้น รูปทรง พื้นผิว พื้นหนังและตัวหนังสือต่างๆ

2

Colour

Colors create mood and each one says something different. Apply them to lines, shapes, texture, background and typography.

ภาพที่ 2.2 แสดงการใช้สี

ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

3. รูปร่างต่างๆ (Shape) รูปร่างเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานหรือจะใช้เน้นส่วนประกอบใน”งาน ออกแบบ” ซึ่งรูปทรงแต่ละแบบก็มีความหมายในทางที่ต่างกัน

3

Shape

Shapes add interest, use them to emphasise a portion of your design. Think how various shapes interact with each other.

ภาพที่ 2.3 แสดงการใช้รูปร่าง

ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

4. พื้นที่ในงาน (Space) พื้นที่ที่สามารถสร้างรูปทรงที่แปลกตาขึ้นมาได้ มักจะนำไปใช้ในโลโก้ หรือ งานออกแบบ ที่ต้องการแฝงความหมายต่างๆ เอาไว้

4

Space

of your design that are left blank add up to an overall image. Negative space can create shape as any other element.

ภาพที่ 2.4 แสดงการใช้พื้นที่

ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

5. พื้นผิว (texture) พื้นผิวสามารถสร้างลักษณะสามมิติให้กับงาน และสร้างสรรค์ให้งานออกมาสมจริงได้

5

Texture

Textures can create a more
three-dimensional appearance
and build an immersive world.

ภาพที่ 2.5 แสดงการใช้พื้นผิว

ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

6. ตัวอักษร (Typography) การเลือกสไตล์ของตัวอักษรก็มีความสำคัญ เพราะมันก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ย่อยบอกอารมณ์ของงานออกมา

6

Typography

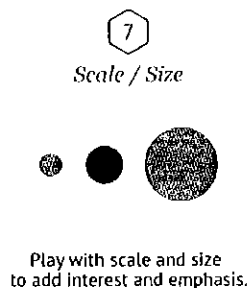
ฉลาด

Words are important,
but their style is equally essential.

ภาพที่ 2.7 แสดงการใช้ตัวอักษร

ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

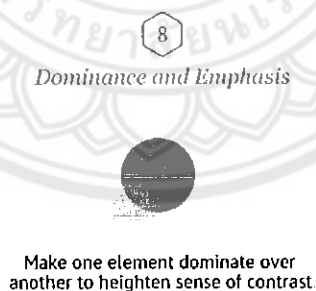
7. ขนาดต่างๆ (Scale) เล่นกับขนาดของรูปทรงหรือแม้แต่ตัวอักษรจะช่วยให้ความน่าสนใจให้กับงานได้

ภาพที่ 2.6 แสดงการใช้รูปร่าง

ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

8. องค์ประกอบหลักและรอง (Dominance and Emphasis) สร้างองค์ประกอบหลักที่เป็นจุดเด่นของงาน และสร้างองค์ประกอบรองเพื่อส่งเสริมให้งานของเราดูมี Contrast และมันจะยิ่งช่วยให้องค์ประกอบหลักของเราเด่นขึ้นมา

ภาพที่ 2.8 แสดงการใช้องค์ประกอบหลักและรอง
ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

9. สมดุล (Balance) สร้างสมดุลให้กับงานเป็นสิ่งสำคัญ ลองสังเกตและมองไปรอบๆ งานของคุณให้ดี ๆ เมื่อไหร่ที่รู้สึกว่ามันเอียงหรือตั้งดูตาสบายตาไปทางมุมไหนมากเกินไป นั่นแสดงว่าสมดุลในงานของคุณไม่ดี ลองแก้ไขโดยการวางองค์ประกอบอะไรสักอย่างเข้าไปอีกด้าน

9

Balance

Assymetry has an eye-catching nature,
but symmetry does have its place.

ภาพที่ 2.9 แสดงการสมดุล

ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

10. ต้องสอดคล้องกัน (Harmony) รายละเอียดองค์ประกอบในงานเราควรมีความสอดคล้องไปด้วยกันได้ไม่ขัดกัน จะทำให้ งานออกแบบ ของเราดูสมบูรณ์ที่สุด

10

Harmony

All the details should accord
with one another.
Sometimes less is more.

ภาพที่ 2.10 แสดงการใช้ความสอดคล้อง

ที่มา grappik.com/10-basic-element-of-design/

2.2 ความหมายของเครื่องประดับเงิน

หมายถึง ธาตุชนิดหนึ่ง เป็นโลหะสีขาวมีลักษณะแข็ง สามารถตีแผ่เป็นแผ่นหนาบาง หรือเปลี่ยนรูปทรง และหลอมละลายให้อ่อนตัวได้ มีราคาตกลงมาจากธาตุทองคำ เงินพบในธรรมชาติทั่วไป มีทั้งชนิดก้อนและชนิดผงที่ปนอยู่ในทราย มนุษย์รู้จักนำเงินมาใช้ประโยชน์นานพอกับการนำทองคำมาใช้ การทำเครื่องเงินของไทยมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยโดยเฉพาะเครื่องประดับเงินในสมัยอยุธยาเป็นเครื่องประดับสำหรับชนชั้นกลางและเด็กต่างกับเครื่องประดับทองซึ่งเป็นเครื่องประดับของชนชั้นสูง เช่น กษัตริย์หรือความดีมียศศักดิ์ แต่เครื่องเงินที่เป็นภาชนะใส่ของเป็นของใช้สำหรับชนชั้นสูงเช่นกัน โดยเฉพาะเจ้าเมืองทางเหนือของประเทศ ไทย นิยมใช้ภาชนะเครื่องเงิน การทำเครื่องเงินของชาวเหนือ ในอดีตเป็นหัตถกรรมพื้นบ้านทำ ใช้เฉพาะในครอบครัว ต่อมาได้แพร่หลายทำกันอย่างกว้างขวาง เงิน 100% คือ โลหะเงินล้วนไม่ผสมกับโลหะอื่นใด มีความอ่อนตัวสูง เงิน 90% คือเงินผสมโลหะอื่น มีความแข็งกว่าเงิน 100% นิยมใช้ทำเครื่องประดับหรือภาชนะใส่ของที่ต้องการ ความแข็งแรงกว่าเงิน 100% นิยมใช้ทำเครื่องประดับหรือภาชนะใส่ของที่ต้องการ ความแข็งแรง เช่น กำไลข้อมือ เข็มขัด กล่องใส่บุหรี่ ถาด พาน (วรรณรัตน์ อินทร์อำ, 2535 : 48)

หมายถึง เครื่องเงินชนิดที่ทำเป็นเครื่องรูปพรรณ เครื่องถม และเครื่องลงยาสีที่ทำในประเทศไทย ทำด้วยโลหะเงินมาตรฐาน ให้มีโลหะอื่น ๆ เจือปนได้ไม่เกิน ร้อยละ 7.5 ของ น้ำหนัก ส่วนประกอบของเครื่องเงินไทย ต้องแข็งแรง ทนทาน มีลวดลายที่ชัดเจน เรียบร้อย ในประเทศไทยมี หลักฐานของการใช้โลหะเงินมาตั้งแต่อ่อนยุคทวารวดีเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ในแต่ละท้องถิ่น ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคเหนือ โดยเฉพาะเครื่องเงินของล้านนา นับว่ามีชื่อเสียงมาก

หมายถึง หมายถึง วัตถุหรือสิ่งของที่ใช้ประดับตกแต่งร่างกายเพื่อความสวยงาม หรือเพื่อแสดงถึงสถานภาพทางสังคม ทั้งนี้ เครื่องประดับที่ใช้ในแต่ละพื้นที่ย่อมแตกต่างกัน ทั้งในด้านรูปร่างลักษณะ และวัสดุที่ใช้ผลิต โดยมีปัจจัยพื้นฐานมาจากความเชื่อ ศิลปวัฒนธรรม ธรรมเนียม ตลอดจนลักษณะทางภูมิศาสตร์ และการเมืองการปกครองของประเทศหรือดินแดนนั้นๆ

2.3 หลักการออกแบบเครื่องประดับ

การที่จะสรุปคำว่า “ออกแบบ” คืออะไรอย่างแน่นอนนั้นนับเป็นเรื่องยุ่งยากพอสมควร เพราะข้อสรุปอาจจะขึ้นอยู่กับลักษณะงานแต่ละอย่าง แต่ก็ได้คลุมความหมายโดยส่วนรวมก็ได้ เช่น สถาปนิก อาจจะเน้นถึงการจัดบริเวณว่างเพื่อการอยู่อาศัย นักออกแบบเครื่องแต่งกาย อาจจะเน้นถึงการออกแบบที่สัมพันธ์กับบุคลิกของผู้สวมใส่แต่ละคน หรือนักออกแบบเครื่องประดับ จะเน้นถึงวัสดุที่จะนำมาใช้ให้มีความสวยงาม และสวมใส่ได้อย่างสบาย เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม พอสรุปความหมายของการออกแบบได้กว้างๆ ดังนี้ การออกแบบ คือการวางแผนสร้างสรรค์รูปแบบ ให้เกิดประโยชน์สัมพันธ์ กับความสวยงาม โดยเลือกวัสดุให้เหมาะสมกับรูปแบบนั้นๆ ด้วย งานออกแบบแยกพิจารณาเป็นประเภทต่างๆ ได้กว้างๆ ดังนี้

- การออกแบบตกแต่ง
- การออกแบบผลิตภัณฑ์
- การออกแบบสื่อสาร
- การออกแบบสิ่งพิมพ์
- การออกแบบหัตถกรรม
- การออกแบบหีบห่อ
- การออกแบบเครื่องเรือน
- การออกแบบเครื่องแต่งกาย
- การออกแบบเครื่องประดับ
- การออกแบบทัศนศิลป์

2.3.1 แนวคิดสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ

แนวคิดที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบเครื่องประดับขั้นพื้นฐาน

- พื้นฐานความงามทางศิลปะด้านการออกแบบ
- ความเรียบง่ายของรูปทรงและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง
- ความคิดสร้างสรรค์ทั้งด้านการออกแบบและวัสดุ
- เทคนิคทางการผลิตที่ไม่ซ้ำของเดิม
- รักษาคุณสมบัติของโลหะ หิน และวัสดุอื่นๆ

2.3.2 ออกแบบเครื่องประดับอย่างไรจึงจะได้งานที่มีคุณค่า

รูธ นิโวล่า (Ruth Nivola) ได้กล่าวถึงการออกแบบเครื่องประดับไว้ว่า “การออกแบบเครื่องประดับเป็นการทำสิ่งที่สวยงามด้วยตนเอง แม้จะทำจากวัสดุที่ไม่มีราคา ยิ่งดีกว่าเพชรที่ออกแบบอย่างมีรสนิยมต่ำ”

ก่อนอื่นนักออกแบบจะต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์โดยส่วนร่วม เมื่อมองส่วนรวมทั้งหมด งานจะมีลักษณะเป็นเอกภาพ แม้จะใช้วัสดุต่างชนิดกันก็ตาม ไม่รู้สึกแบ่งแยก หรือกระจัดกระจาย มีความกลมกลืนกันระหว่างความงามและประโยชน์ใช้สอย

ก่อนอื่นเมื่อพบสิ่งใดที่มีความประทับใจ ให้ถามตัวเองก่อนว่า ทำไมจึงชอบ อะไรคือจุดดลใจประทับใจ ให้เกิดความชอบใจในสิ่งที่มองเห็นนั้น เป็นรูปทรง พื้นผิว หรือเส้นรอบนอก หรือความเรียบง่ายในรูปทรง ความหรูหรา สี สัน หรือความมีค่าของวัสดุที่ทำให้เวลาสำหรับตัวเองที่จะศึกษาสิ่งที่ชอบนั้น และเริ่มหัดที่จะขีดเขียนสเกตภาพเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยยึดแนวทางที่เคยเห็น และชอบก่อน และค่อยๆ ดัดแปลงแก้ไข ไปเรื่อยๆ โดยใช้หลักเกณฑ์ความงามทางด้านการออกแบบเป็นแนวทางประสบการณ์จากการได้ดูมาก คำนวณมาก จะช่วยให้ เข้าใจง่ายขึ้น อย่าฝืนความรู้สึก เมื่อรู้ตัวว่าเป้าหมายงานที่ทำโดยปราศจากใจรักไม่อาจถึงจุดมุ่งหมายที่ดีได้

นักออกแบบที่ดีต้องเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีความฉับไวทางความคิด และทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม รู้จักนำหลักพื้นฐานความงามทางศิลปะมาช่วยสร้างแบบ รู้จักแก้ไขตัดแปลงผลงาน รักการค้นคว้าทดลองอยู่เสมอ

ความแตกต่างของการออกแบบเครื่องประดับในปัจจุบันและเครื่องประดับในอดีต จะมีความแตกต่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องรูปทรง วัสดุที่นำมาใช้ เครื่องประดับในอดีตการออกแบบจะมีความหรูหรา โครงสร้างซับซ้อน วัสดุที่ใช้ส่วนใหญ่ เป็นวัสดุที่มีราคาแพง มีความประณีต และละเอียดอ่อนอย่างชัดเจน เป็นงานที่ต้องใช้ความประณีตอย่างจริงจัง ส่วนงานเครื่องประดับ ในปัจจุบันรูปทรงเรียบง่าย รูปแบบสัมพันธ์กับวัสดุและโครงสร้าง มีความสำคัญมากกว่าลวดลายปลีกย่อย

ส่วนประกอบสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ มีรายละเอียดดังนี้

- เส้น (Line)
- เส้นในการออกแบบเครื่องประดับ หมายถึง เส้นที่มีความยาว ความกว้าง ความหนา ซึ่งมองเห็นด้วยตาเปล่า และมีเนื้อที่ เส้นมีหลายลักษณะ เช่น
- เส้นตรง ซึ่งมีความกว้าง ความยาว และความราบเรียบ ให้ความเสมอต้นเสมอปลาย ไม่มีสูงต่ำ
- เส้นคลื่น เป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ไร้ความสนใจ
- เส้นโค้งให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว อ่อนโยน ไม้รู้จบสิ้น
- เส้นประ ให้ความรู้สึกขาดเป็นช่วง หยุตชะงัก ไม้คงที่
- เส้นมุมแหลม ให้ความรู้สึกแตกหัก เจ็บปวดรุนแรง

เส้นมีหลายลักษณะ แต่ละลักษณะจะให้อิทธิพลด้านความรู้สึกที่แตกต่างกัน เส้นที่ใช้เครื่องมือ เช่น ไม้บรรทัด จะให้ความรู้สึกตายตัว แข็งกระด้าง มั่นคง ไม้มีความรู้สึกอ่อนไหว จะต่างกับเส้นตรงที่เกิดขึ้นโดยใช้มือขีดอย่างอิสระ หรือเส้นตรงที่เกิดจากการใช้ฟู่กันเขียน มีน้ำหนักเข้ม เบา ไม้เหมือนกัน จะให้ความรู้สึกอ่อนไหว มีความรู้สึกมากกว่า

การนำเส้นต่างๆ มาใช้ในการออกแบบเครื่องประดับ ต้องพิจารณาถึงโครงสร้างของส่วนรวมทั้งหมด และผู้ออกแบบจะต้องระบุให้ชัดเจนว่า จะใช้วัสดุอะไร เทคนิคของการผลิตสามารถช่วยให้เส้นมีการเคลื่อนไหว ได้แก่ เส้นลวด เส้นโลหะอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นเส้น หรือจะใช้วิธีการหล่อเข้าช่วยก็ได้ ก่อนนำเส้นมาใช้ จะต้องมีการออกแบบให้ชัดเจน อาจมีการทดลองออกแบบเส้นชนิดต่างๆ ไว้ก่อน และเลือกเส้นที่มีความเหมาะสมกับแบบใส่ลงไป

เส้นเรขาคณิต เป็นเส้นที่ได้รับความนิยมนำมาใช้ในการออกแบบในปัจจุบันมาก เพราะให้ลักษณะรูปทรงที่เรียบง่าย แข็งแรง เส้นเรขาคณิต ได้แก่ เส้นโค้ง เส้นตรง ที่มาบรรจบกันเป็นรูปร่างสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นต้น

รูปร่าง รูปทรง และบริเวณว่าง (Shape, Form, and Space)

รูปทรง และรูปร่าง เมื่อนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องประดับ มีความหมายใกล้เคียงกันมาก ความหมายของรูปทรงคือ ส่วนรวมทั้งหมดของงานมีทั้ง ความกว้าง ยาว และสูง

ส่วนบริเวณว่าง หมายถึง พื้นที่ว่างซึ่งสัมพันธ์อยู่กับรูปร่าง และรูปทรง รูปทรงที่ใช้ในงานออกแบบเครื่องประดับ มีทั้งรูปทรงที่เลียนแบบธรรมชาติ และรูปทรงเรขาคณิต รูปทรงที่นักออกแบบสร้างสรรค์ขึ้นเอง รูปทรงเลียนแบบธรรมชาติ เช่น รูปทรงคน รูปทรงสัตว์ รูปทรงพืช รูปทรงที่ได้จากการส่องกล้องจุลทรรศน์ รูปทรงเรขาคณิต เช่น รูปทรงกลม สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม และรูปทรงสร้างสรรค์ ส่วนใหญ่จะเป็นรูปทรงนามธรรม (Abstract Form)

การออกแบบเครื่องประดับรูปทรงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เน้นการเลียนแบบหรือลดตัดทอนให้ง่ายขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ โดยคำนึงถึงวัสดุที่จะนำมาใช้ ให้มีความสัมพันธ์กับการออกแบบให้มากที่สุด ดังนั้น การออกแบบจะต้องเน้นเรื่อง สี วัสดุ การผลิต อาจจะจำลองแบบทำเป็นหุ่นจำลองก่อนก็ได้ ขนาดของหุ่นจำลองควรมีลักษณะเท่าของจริง

การออกแบบเครื่องประดับที่เป็นรูปทรงเรขาคณิตและรูปทรงเสรี จะเน้นความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับรูปทรงใหม่ๆ ขึ้นมา ในวงการประดิษฐ์เครื่องประดับในปัจจุบันที่เป็นงานศิลปะเครื่องประดับ ไม่ใช่งานช่างหรือมวลผลิตเพื่อการค้า นิยมการออกแบบรูปทรงเสรี และออกแบบเฉพาะผลงานแต่ละชิ้น เพราะทำให้ได้ผลงานแปลกใหม่ไม่ซ้ำกับรูปแบบเดิมที่มีอยู่

ผู้ออกแบบเครื่องประดับในแต่ละรูปทรง จะต้องคำนึงถึงความงดงามมาสนใจในตัวของมันเอง รูปทรงจะต้องมีความสัมพันธ์กับส่วนรวมทั้งหมด และควรคำนึงถึงความสัมพันธ์กับบริเวณว่างอีกด้วย

สี (Color)

โดยทั่วไปแล้วสีจะสร้างความประทับใจต่อผู้พบเห็นได้มากพอๆ กับการสร้างแบบการเลือกวัสดุ ตลอดจนความประณีต ในการทำงาน แต่สีเป็นสิ่งที่เรารู้สึกได้มาก

สีที่ใช้ในเครื่องประดับ จะเป็นสีจากหิน เพชร พลอย โลหะ และวัสดุประเภทต่างๆ อย่างไรก็ตามหินที่เกิดขึ้นเองจากธรรมชาติย่อมมีค่ากว่าหิน หรือพลอยที่เกิดจากการสร้างขึ้น ทางวิทยาศาสตร์

การใช้สีในการทำเครื่องประดับจึงต่างกับการใช้สีทางการเขียนภาพ เพราะสีของงานเครื่องประดับเป็นสีจากวัสดุซึ่งผสมผสานกันเองตามธรรมชาติ เป็นการตกผลึกที่ยาวนาน อย่างไรก็ตาม ผู้ออกแบบควรจะรู้เกี่ยวกับเรื่องของสีไว้บ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบต่อไป

ค่าของสี

- สีแท้ (Hue) คือสีสดสีที่ยังไม่ได้ผ่านการผสมให้ความเข้มของสีเปลี่ยนไป เช่น สีเขียว สีแดง สีนํ้าเงิน สีเหลือง สีส้ม
- สีค่าอ่อน (Tint) คือสีที่ถูกผสมด้วยสีขาวหรือมีตัวละลายที่ทำให้สีอ่อนลง
- ค่าสีแก่ (Shade) คือสีที่ถูกผสมด้วยสีดำและทำให้เข้มและแก่ขึ้น
- สีค่าคล้ำ (Tone) คือสีที่ผสมด้วยสีเทาให้ค่าของสีคล้ำลง

การใช้สีให้กลมกลืนและตัดกัน

สีกลมกลืนกัน (Harmony) ได้แก่ การใช้สีที่คล้ายๆ กันมารวมกลุ่มๆ ไว้ด้วยกันให้เหมาะสมกลมกลืน แต่ก็ต้องไม่ให้รู้สึกจืดชืด ไม่น่าสนใจ

สีตัดกัน (Contrast) ได้แก่การใช้สีให้รู้สึกตัดกันสดใส การใช้รวมกันควรคำนึงความเหมาะสมกลมกลืนกันที่จะไปกันได้ ไม่รู้สึกตัดกันรุนแรงจนดูน่าเกลียด

ความรู้สึกที่มีต่อสี

สีแดง (Red) ให้ความรู้สึกตื่นเต้น แสดงจุดเด่นอันน่าสนใจ สะดุดตา มีลักษณะเร้าความสนใจตลอดเวลาที่พบเห็น แต่ถ้าใช้สีแดงมากเกินไป ความรู้สึกจะเปลี่ยนเป็นฉุนเฉียว สีแดงเข้ากับสีม่วง สีน้ำตาล สีดำ สีทอง สีเขียวเข้ม แต่อย่างไรก็ตาม ย่อมขึ้นอยู่กับปริมาณการใช้สีให้เหมาะสมด้วย สำหรับเครื่องประดับแล้ว สีแดงจะได้แก่ ทับทิม พลอยสีแดง สีที่เข้ากันได้แก่ สีเงิน สีทอง สีดำ สีเขียว สีน้ำเงินเข้ม แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับรูปแบบเป็นสำคัญด้วย

สีดำ (Black) มีลักษณะสงบเยียบ อับทึบ น่ากลัว สง่า ถ้าอยู่ในบริเวณกว้างๆ จะให้ความรู้สึกอ้างว้าง เยียบสงบ มากกว่า อยู่ในบริเวณแคบๆ สำหรับเครื่องประดับที่เป็นสีดำ ได้แก่ นิล หินประเภทข้าวตอกพระร่วง หรือหินอุกกาบาต เป็นต้น สีที่จะใช้ให้เข้ากับสีดำเมื่อเป็นเครื่องประดับ ได้แก่ สีเงิน สีทอง เป็นต้น

สีเขียว (Green) มีลักษณะเป็นสีให้ความรู้สึกเย็น ให้ความรู้สึกเป็นกลาง สบายตา สดชื่น เป็นสีที่เข้ากับสีเทา สีน้ำตาล เป็นสีที่ตรงกันข้ามกับสีแดง เครื่องประดับที่เป็นสีเขียว ได้แก่ หินสีเขียวที่เรียก เขียวส่อง พลอยสีเขียว มรกต สีที่เข้ากับสีเขียวได้ดีเมื่อเป็นเครื่องประดับ ได้แก่ สีขาว สีเงิน สีดำ

สีน้ำเงิน (Blue) เป็นสีเย็น เมื่อมีความเข้มจัดจะให้ความรู้สึกเยือกเย็น สีสงบ เข้ากับสีเขียว สีเหลือง สีน้ำตาล และกลมกลืนกับสีดำ เป็นสีที่อยู่ตรงข้ามกับสีส้ม เครื่องประดับที่เป็นสีน้ำเงิน ได้แก่ หินสีน้ำเงิน พลอย หินสีน้ำเงินที่เรียกว่า ไพลิน นับว่าเป็นหินที่มีราคาแพง ชาวยุโรปใช้เป็นแหวนหมั้นราคาแพงมาก ถ้าได้รับการเจียรไนอย่างดี

การสร้างความสมดุล

ความสมดุล (Balance) หมายถึง การจัดองค์ประกอบให้สัมพันธ์กัน มีน้ำหนัก หรือความสมดุลกลมกลืนไปด้วยกัน ความสมดุลทำให้เกิดความกลมกลืนสวยงาม ความสมดุลพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะคือ สมดุลซ้ายขวาเท่ากัน (Symmetry) และสมดุลซ้ายขวาไม่เท่ากัน (Asymmetry) ความสมดุลซ้ายขวาเท่ากันเป็นการสมดุลด้วยขนาด หรือรูปร่างที่คล้ายกัน หรือการใช้สีที่มีความกลมกลืนกัน ส่วนลักษณะสมดุลซ้ายขวาไม่เท่ากัน เป็นการสมดุลที่แตกต่างกันด้านรูปทรง เนื้อที่ สี แต่ดูแล้วรู้สึกกลมกลืนสมดุลกัน

การออกแบบ 3 มิติเช่นเครื่องประดับ ถ้าออกแบบไม่สมดุลจะเห็นสีน้ำหนักเอียงไปข้างใดข้างหนึ่งได้อย่างชัดเจน วิธีแก้ปัญหาเรื่องความสมดุลในเครื่องประดับอาจจะแก้ปัญหาได้ดังนี้

- สมดุลด้วยรูปทรง แก้ปัญหาให้ขนาดรูปทรงเท่ากัน
- สมดุลด้วยสี แก้ปัญหาด้วยการใช้สีให้กลมกลืนกัน
- สมดุลด้วยลักษณะผิว ทำให้เกิดลักษณะผิวที่แตกต่างกันเล็กน้อย

2.3.3 การออกแบบแหวน ผู้ออกแบบจะต้องนึกถึงผู้ซื้อก่อนว่าจะทำแหวนนี้ให้กับ ผู้ชาย ผู้หญิง หรือเด็ก ลักษณะ แหวนนั้นจะใช้กับนิ้วอะไร ใช้ในงานอะไร งานพิธีสำคัญๆ หรือเพื่อสวมใส่ติดนิ้วในชีวิตประจำวัน การพิจารณาเรื่องประโยชน์ เป็นจุดสำคัญที่ทำให้เลือกวัสดุได้ถูกต้อง และนำหลักเกณฑ์ความงาม อันเป็นพื้นฐานทางศิลปะ มาใช้ในการออกแบบแหวน ลักษณะการออกแบบจะต้องมีคุณค่าทางความงาม มีจุดเด่นประทับใจแก่ผู้พบเห็น และสามารถสวมใส่ได้ อย่างสบาย มีความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทั้งหมด ความเรียบง่ายของรูปทรงจะทำให้ใช้ได้หลายโอกาส อย่างไรก็ตาม แบบ วัสดุ และประโยชน์ ความสวยงาม ต้องสัมพันธ์กัน และแยกแบบแหวนที่เป็นของผู้ชาย กับแหวนที่เป็นของผู้หญิงให้มีความแตกต่างกัน โดยยึดหลักธรรมชาติของผู้ใช้เป็นสิ่งประกอบการออกแบบ เพื่อให้ได้แบบตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้

การออกแบบแหวนของผู้ชาย จะมีรูปทรงที่บึกบึน มีความแข็งแรง รูปทรงเรียบง่าย ไม่มีลวดลายซับซ้อน ไม่ใช้หินสีฉูดฉาด สวมใส่สบาย และควรใช้ได้ทุกโอกาส ไม่ควรแยกเป็นแหวนที่ใช้กลางวันหรือกลางคืน

ส่วนแบบของผู้หญิง รูปทรงโปร่งบาง มีความสวยงาม ลวดลายละเอียด ใช้หินสีหรือหินที่มีค่า การออกแบบแหวนผู้หญิงจะแยกลักษณะแหวนที่ใช้ในเวลากลางวันและกลางคืนจะมีความเรียบง่ายในรูปทรงสวมใส่สบาย

2.3.4 การออกแบบต่างหู ต่างหูเป็นเครื่องประดับที่เน้นให้ใบหน้าสวยงามหรือไม่สวยงามก็ได้ และดูจะเป็นเครื่องประดับอย่างเดียวที่อยู่ใกล้ชิดกับใบหน้ามากที่สุด ดังนั้น นักออกแบบจำเป็นต้องพิถีพิถันเป็นพิเศษ และผู้เลือกใช้ ก็ต้องดูความเหมาะสมกับลักษณะของใบหน้าประกอบด้วยรูปแบบที่นิยมใช้ในการทำต่างหู มีทั้งแบบรูปทรงเรขาคณิต แบบรูปทรงธรรมชาติ และแบบรูปทรงอิสระ วัสดุที่นำมาใช้ เช่น หิน หรือโลหะ ควรมีน้ำหนักน้อย ที่ว่าน้ำหนักน้อย หมายความว่า ควรใช้แผ่นโลหะบางหรือกลวงข้างใน เพื่อให้มีน้ำหนักน้อย เมื่อเวลาใส่ไม่ถ่วงหูให้ยาวลงมา ส่วนวิธีที่ใช้ในการเครื่องประดับประเภทต่างหูนี้ มีทั้งแบบฉลุโปร่ง แบบหล่อแบบบัดกรีต่อประกอบแบบร้อยเรียงต่อๆ กัน ซึ่งแต่ละวิธีจะต้องดูการออกแบบเสียก่อนจึงจะรู้ว่าควรจะใช้วิธีใดผลิตได้

การนำต่างหูไปใช้ประกอบในการแต่งกาย จำเป็นต้องดูลักษณะของแบบเครื่องแต่งกายประกอบด้วย เพราะหากใช้ไม่เข้าชุดกัน หรือไปด้วยกันไม่ได้กับสภาพส่วนรวมของเสื้อผ้าแล้ว จะทำให้มองดูเป็นตัวตลกแทนที่เครื่องประดับจะช่วยเสริมให้ดีขึ้น

การออกแบบเครื่องประดับต่างหู ส่วนใหญ่นักออกแบบนิยมที่จะออกเป็นชุดเข้ากับเครื่องประดับชนิดอื่นๆ เช่น สร้อยคอ เข็มกลัด แหวน เป็นต้น แต่ถ้าจะออกแบบเป็นต่างหูอย่างเดียว ควรมีลักษณะเฉพาะตัวเหมือนกันคือ มีความสมดุล มีความเหมือนกันในรูปทรง แต่ในวงการออกแบบเครื่องประดับในปัจจุบัน อาจจะทำแบบเครื่องประดับต่างหู ให้มีรูปทรงไม่เหมือนกัน ให้ดูมีแรงถ่วงไม่เท่ากัน แต่ใช้การแต่งผมแต่งหน้าเข้าช่วยให้สภาพส่วนรวมทั้งหมดกลมกลืนกัน

การออกแบบต่างหูในเชิงสร้างสรรค์ ไม่จำเป็นต้องเน้นเรื่องการใช้ที่หูเพียงอย่างเดียว อาจจะทำออกมาในรูปของการใช้ประโยชน์ร่วมกับอย่างอื่นได้ เช่น ใส่ต่างหู แต่อาจจะโยงมาเป็นสร้อยคอได้ด้วย หรือเป็นที่ติดผมได้ด้วย อย่างไรก็ตามจะต้องนึกถึงความสะดวกของการนำไปใช้ร่วมด้วยเสมอ

2.3.5 การออกแบบสร้อยคอ เส้นอิสระมักจะเป็นเส้นที่ใช้ในการออกแบบได้ดี สำหรับเป็นแบบในการทำเครื่องประดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในงานเครื่องประดับที่เป็นงานสมัยใหม่สำหรับการออกแบบสร้อยคอ นักออกแบบมักจะคำนึงถึงความสัมพันธ์ของสร้อยคอและจี้ที่ห้อยแขวนลงมา ความสวยงามเป็นจุดเน้นอันดับแรก และการใช้สายเป็นอันดับรองลงมา คือคำนึงถึงความสะดวกสบายเวลาสวมใส่เป็นสำคัญ ส่วนใหญ่การออกแบบสร้อยคอ มักจะมีลักษณะเรียบง่าย ใช้ได้กับจี้ห้อยคอหลายรูปแบบ และไม่ควรมี น้ำหนักมากเพื่อสบายเวลาใช้

การออกแบบสร้อยคอ ถ้าใช้ในชีวิตประจำวันควรมีลักษณะเรียบง่าย แต่ถ้าใช้เพื่อแขวนพระ หรือเครื่องรางของขลัง ควรให้ความมั่นคงระหว่างข้อต่อแต่ละข้อ ไม่ควรมีลักษณะหยาบ การออกแบบอาจเน้นจุดสนใจเฉพาะด้านหน้า หรือตลอดทั้งเส้นก็ได้ แต่ถ้าเป็นสร้อยคอที่ใช้สำหรับงานกลางคืนจะต่างออกไป ทั้งความหรูหราและการใช้วัสดุประกอบ แต่อย่างไรก็ตาม แบบเรียบง่ายยังเป็นที่ใช้ได้หลายโอกาส และเหมาะที่จะใช้เป็นเครื่องประดับ

ในปัจจุบัน การออกแบบสร้อยคอจะให้สั้น หรือยาวขึ้นอยู่กับ การนำไปใช้เป็นสำคัญ ซึ่งการนำไปใช้นั้นต้องให้ไปกันได้กับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายด้วย

วิธีทำสร้อยคอ ส่วนใหญ่นิยมที่จะใช้เป็นข้อต่อนำมาร้อยเรียงต่อกัน หรือทำในลักษณะเป็นเส้นยาว โดยใช้วัสดุที่มีรูปทรง เป็นเส้น วิธีต่อสร้อยคอทำได้หลายวิธี แต่ละวิธีจะต้องสัมพันธ์กับแบบส่วนรวมทั้งหมดด้วย

2.3.6 การออกแบบสร้อยข้อมือและกำไลมือ สร้อยข้อมือและกำไลมือมีความหมายใกล้เคียงกันมาก แม้แต่ด้านประโยชน์ใช้สอยก็เหมือนกัน คือใช้กับการตกแต่งข้อมือเช่นเดียวกัน แต่รูปร่างเครื่องประดับไม่เหมือนกัน คือสร้อยข้อมือจะมีความอ่อนไหวทั้งตัวเช่นเดียวกับสร้อยคอ ส่วนกำไลข้อมือจะมีลักษณะแข็งไม่ทั้งตัว เวลาใส่จะสวมเข้าไปอาจมีทั้งที่เปิดปิดซึ่งเป็นตะขอ และไม่มีตะขอ วิธีที่ใช้ในการทำกำไล มีทั้งวิธีหล่อ วิธีตีหุ้ม และวิธีถัก ส่วนสร้อยข้อมือคงใช้วิธีทำเช่นเดียวกันกับสร้อยคอ แต่จะเส้นสั้นกว่า ความสวยงามขึ้นอยู่กับ การออกแบบ และการเลือกวัสดุมาใช้ การออกแบบกำไลมักจะเป็นแบบเรียบ มีความสวยงามเฉพาะตัว มีความสมดุลของลวดลายต่างๆ ถ้าจะใช้เป็นโลหะล้วนๆ แต่ถ้าใช้หินประกอบเป็นหัวมักจะเน้นความสวยงามด้านหน้าให้เด่นชัดกว่าส่วนอื่น ซึ่งการออกแบบสร้อยข้อมือก็คงใช้วิธีเดียวกันนี้ด้วย

2.3.7 การออกแบบเข็มกลัดติดเสื้อ เครื่องประดับประเภทเข็มกลัด เป็นเครื่องประดับที่สุภาพสตรีมีอายุมากนิยมใช้มากกว่าสุภาพสตรีที่มีอายุน้อย แต่ในปัจจุบันก็เป็นที่แพร่หลายในเด็กสาววัยรุ่นเช่นกัน แต่แบบและวัสดุที่ใช้ทำต่างกันออกไป คุณประโยชน์ของเครื่องประดับเข็มกลัด ช่วยทำให้เสื้อผ้ามีจุดเด่น และเพิ่มความสง่างามให้แก่ผู้ใช้ และในขณะเดียวกันเหมือนจะเป็นสิ่งบอกบุคลิกของผู้เป็นเจ้าของได้เป็นอย่างดีด้วย นักออกแบบเครื่องประดับประเภทเข็มกลัด นิยมที่จะออกแบบเข็มกลัดให้เหมาะกับการนำไปใช้ได้

หลายๆ โอกาส และเน้นจุดเด่น เฉพาะด้านหน้าเพียงด้านเดียว อย่างไรก็ตามการออกแบบเข็มกลัดนั้น จะต้องคำนึงถึงลักษณะของงาน และจุดมุ่งหมายของการนำไปใช้ด้วย การออกแบบเข็มกลัด ผู้ออกแบบไม่นิยมให้แบบรุ่งรังและวัสดุหนักๆ มาใช้ ทั้งนี้พิจารณาจากการนำไปใช้ด้วย ถ้าเข็มกลัดหนักจะดึงเสื้อผ้ารั้งลงมาหรือหย่อนเสียรูปทรง ดังนั้น การออกแบบจำเป็นที่จะให้แบบ และวัสดุที่จะนำมาใช้สัมพันธ์กันด้วย เข็มกลัดที่ดี ควรตัดแปลงไปใช้ในโอกาสต่างๆ ได้

2.4 ศิลปะยุค อาร์ต นูโว

ราวศตวรรษที่ 19 ภายหลังกุศสมัยแห่งการปฏิวัติอุตสาหกรรม นี่คือช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุค Post Impressionism ของชาวยุโรปอย่างแท้จริงก็ว่าได้ โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่ยุคสมัยแห่งการล่าอาณานิคม อังกฤษคือมหาอำนาจชาติแรก ที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ศิลปะประจำชาติ และประเพณีท้องถิ่น ที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาติตน จนกลายเป็นรูปแบบของศิลปะแนวใหม่ ที่เรียกกันว่า “อาร์ต นูโว” (Art Nouveau) นั่นเอง

อาร์ต นูโว (Art Nouveau) ปรากฏตัวขึ้นครั้งแรกในประเทศอังกฤษ โดยกลุ่มศิลปินกลาสโกว์สกูล ที่ปรารถนาจะนำเสนอแนวทางของศิลปะรูปแบบใหม่ ที่ผสมผสานกันระหว่าง Art and Craft หรือศิลปะและงาน โดยเน้นรูปแบบงานศิลปะและการออกแบบที่มีการผสมผสานระหว่างศิลปะแนวใหม่ และรูปทรงศิลปะแบบดั้งเดิม ที่ยังคงเน้นรูปทรงและลวดลายแบบธรรมชาติ ในวิถีของการออกแบบที่อ่อนช้อย เกี่ยวกระหวัดเหนียวพัน และพลิ้วไหว ในรูปแบบที่เรียกว่า Noodle Style แต่กระนั้นก็ได้ยึดติดกับรูปแบบเดิมๆ ของศิลปะการออกแบบที่มีมาก่อนหน้านี้โดยสิ้นเชิง หรืออาจกล่าวได้ว่า อาร์ต นูโว ถือเป็นรูปแบบศิลปะการออกแบบที่ไม่เพียงให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์เท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับเรื่องของมิติ และรูปทรงอีกด้วย จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่า เราจะพบรูปทรงทั้งแบบ 3 มิติ และสองมิติ ในงานออกแบบเครื่องประดับตามแนวทางของศิลปะ อาร์ต นูโว

นอกจากนี้ ยังพบว่าลักษณะการออกแบบเครื่องประดับสไตล์อาร์ต นูโวนั้น ได้มีการผสมผสานจินตนาการที่หลากหลายมาจากเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวันอีกด้วย อาทิ รูปแบบของธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ ฝักเสี้ยว นกฮูก นกยูง แมลงปอ งู ไก่ ค้างคาว รวมไปถึงสัตว์ในจินตนาการอย่างสฟริงซ์ เป็นต้น อีกทั้งยังมีการนำเอาวัฒนธรรมต่างถิ่น เรื่องราวของบุคคลสำคัญ ความงามของอิสตรี และเรื่องราวจากวรรณกรรมสำคัญต่างๆ มาเรียงร้อยเป็นเรื่องราวในงานออกแบบอีกด้วย

สำหรับศิลปินคนสำคัญในแนวทางการออกแบบศิลปะเครื่องประดับสไตล์นูโวนั้น ได้แก่ Rene Lalique, Charles Lewis Tiffany และ Fulco di Verdura สามศิลปินผู้มีชื่อเสียงของฝรั่งเศส ซึ่งมีสไตล์การออกแบบที่แตกต่างกันไปอย่างลงตัว ในแต่ละแนวทางของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น Rene จะไม่จำกัดรูปทรงในการออกแบบ แต่เน้นความ ความกลมกลืนของสี รูปทรง และมิติ โดยเฉพาะรูปทรง 3 มิติ ทั้งยังนิยมเทคนิคการลงยาในวัสดุที่นำมาตกแต่งเป็นพิเศษอีกด้วย ขณะที่ Verdura คือนักออกแบบผู้มีชื่อเสียงของแบรนด์ Coco Chanel ซึ่งได้รับความนิยมสูงสุดในอเมริกา และยุโรป เขาได้ให้ความสำคัญกับรูปทรงในการออกแบบที่เปลี่ยนไปจากเดิม ที่นิยมเพียงดอกไม้ ใบไม้ ไปเป็นรูปผลไม้ มีการนำโบริ้วมาตกแต่งพันธุ์ผลไม้ มีการใช้เปลือก

หอย และงานช่างในงานออกแบบ ถือเป็นสไตล์การออกแบบที่เน้นความสดใสของสีเส้นเป็นหลัก ในขณะที่ Charles Lewis Tiffany คือนักออกแบบแบรนด์ Tiffany ผู้โด่งดัง และได้รับความนิยมอย่างมากนับตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 มาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะการออกแบบที่เน้นความอ่อนหวานของรูปทรง และสีเส้นเป็นหลัก เช่น รูปทรงดอกไม้ที่เกาะกลุ่มกันเป็นช่อ หรือ อัญมณีที่รวมกลุ่มกันเป็นก้อน โดยจะให้ความสำคัญของสี และรูปทรงของวัสดุที่นำมาใช้ มากกว่าความงามที่แสดงออก หรือพุดต่างๆ ก็คือ รูปแบบของ Tiffany มีความเป็นนามธรรมค่อนข้างสูงกว่าสไตล์การออกแบบของนักออกแบบท่านอื่นๆ นั่นเอง

ทว่า แม้อาร์ต นูโว จะก่อกำเนิดขึ้นครั้งแรกในอังกฤษ แต่กลับประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดในฝรั่งเศสแทน โดยเฉพาะการเปิดตัวศิลปะเครื่องประดับสไตล์อาร์ต นูโว ครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1895 ในงาน La Maison de art Nouveau ณ กรุงปารีส ซึ่งทำให้ศิลปะนูโวเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก トラบกระทั่งถึงทุกวันนี้ รวมถึงได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของงานออกแบบอัญมณีเทียม ที่เฟื่องฟูที่สุดในโลกอีกด้วย

หลังการเสด็จสวรรคตของพระนางเจ้าวิกตอเรีย ได้เกิดการจุดประกายใหม่ในการออกแบบเครื่องประดับ และวิธีการผลิตในการทำอุตสาหกรรมเครื่องประดับ อารมณ์ความรู้สึกที่ถูกอัดอั้น เก็บกดอยู่ภายในจากจารีตประเพณีนิยมที่เคร่งครัดมาเป็นเวลานานหลายสิบปี ได้ระเบิดออกมาอย่างรวดเร็วและได้พัฒนารูปแบบเครื่องประดับมาสู่ยุคอาร์ต นูโว ยุคอาร์ต นูโว (1890-1915) เครื่องประดับจำนวนมากที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาโดยศิลปินในยุคอาร์ต นูโว ผลงานมักจะอยู่ในเรื่องของธรรมชาติและผู้หญิง ลักษณะที่โดดเด่นมากที่สุดของเครื่องประดับในยุคนี้คือ ธรรมชาติที่มีลักษณะของการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ โดยเฉพาะ “สายเส้น (Line) ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด” เส้นที่มีลักษณะโค้ง เคลื่อนไหวที่พบในยุคนี้แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหว, ความรู้สึก, ความสดใส และพลังกำลังของคนหนุ่มสาว ซึ่งเป็นแนวคิดใหม่ในการเปลี่ยนแปลงศตวรรษใหม่ สิ่งที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่งก็คือ เครื่องประดับในยุคนี้แสดงถึงลักษณะของเพศหญิง ภาพผู้หญิงในสมัยกรีกและโรมันที่พบเห็นได้ในงานลักษณะแบบคามิโอ(Cameo)ในรูปแบบของยุควิกตอเรียนได้ถูกแทนที่โดยภาพของผู้หญิงที่มีผมยาวสลวย, มีความดึงดูดทางเพศ และเต็มไปด้วยความรู้สึก ซึ่งลักษณะของเส้นผมที่พลิ้วไหวซึ่งแสดงออกมานี้ แสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระและการปลดปล่อยของผู้หญิงหัวใจของเครื่องประดับในยุค อาร์ต นูโว ที่แสดงถึงการเคลื่อนไหวนี้คือ รูปทรงจากธรรมชาติ ซึ่งรวมไปถึง ดอกไม้ ซึ่งมีทั้งดอกไม้ตูมไปจนถึงดอกไม้ที่กำลังจะร่วงโรย สิ่งเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของแหล่งพลังงาน, การเคลื่อนไหวจากธรรมชาติ และรูปทรงจากธรรมชาตินี้ได้รวมไปถึง สัตว์, ภูเขา และนก เช่น นกยูง เป็นต้น

กรรมวิธีการผลิตเครื่องประดับที่สำคัญในยุคนี้คือการลงยาสี(Enamel) ซึ่งรวมถึงการลงยาที่มีกรรมวิธีเฉพาะเช่นแบบ พลิกาจิว(Plique a jour) และอัญมณีที่มักใช้มักเป็นพวกพลอยเนื้ออ่อน เช่น โอปอล, มูนสโตน, อำพัน, มุก และเขาสัตว์ เป็นต้น หากกล่าวถึงเครื่องประดับ ยุคอาร์ต นูโวแล้ว อาจให้นิยามและคำจำกัดความเช่น ความเปรียบพร้อม ความหรูหรา บ่งบอกถึงความรู้สึก และการแสดงออกเป็นต้น เครื่องประดับหลายชิ้นในยุคนี้ไม่เพียงแต่เป็นสิ่งประดับตกแต่งเท่านั้น หากแต่ยังเป็นงานศิลปะอย่างแท้จริงด้วยองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เครื่องประดับสวยงามอย่างหนึ่งก็คือ การใช้สีที่อ่อนนุ่มและแสงเงาที่เกิดขึ้น รวมถึงรูปทรง และจินตนาการที่ละเอียดลึกซึ้งซับซ้อน การชื่นชมเครื่องประดับต้องใช้เวลาพอสมควรในการพิจารณา

เพื่อจะให้เห็นความงามเนื่องจากเครื่องประดับเหล่านี้เป็นผลงานที่สร้างสรรค์ไปด้วยจินตนาการ ความกล้าหาญและรูปทรง ซึ่งแตกต่างไปจากเครื่องประดับในยุคอื่นๆ การเคลื่อนไหวของเครื่องประดับยุคนี้ แม้ว่าจะอยู่ในช่วงสั้นๆ(ประมาณ 1890-1910) แต่ก็มียุคพลอย่างกว้างขวางในวงการเครื่องประดับจวบถึงปัจจุบันคือเรื่องของการผลิตเครื่องประดับเพื่อการอุตสาหกรรม ซึ่งได้เริ่มมีชื่อเสียงมากในยุคสมัยวิกตอเรียน

รูปแบบเครื่องประดับที่ได้รับความนิยมทั่วไปมักได้แนวความคิดในการออกแบบมา จากรูปทรงของสิ่งมีชีวิต เช่น กล้วยไม้ ดอกกลีบลี ดอกไอริส เฟิร์น งู แมลงปอ สัตว์ รูปทรงของมนุษย์ ผลงานอยู่ในรูปแบบที่เหมือนมีชีวิต เหมือนจริง ไปจนถึงเหมือนฝัน ซึ่งสร้างสรรค์ผลงานลงบนโลหะประดับด้วยอัญมณีที่มีค่าและผสมผสานกับการแกะสลักทองและการลงยา ซึ่งเป็นวิธีการที่ละเอียดและซับซ้อนมาก กรรมวิธีการลงยาที่ใช้บ่อยและมีชื่อมากที่สุดในยุคนี้คือ Plique a' jour ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้ผลงานมีลักษณะโปร่งใสและไม่มีโลหะรองที่ด้านหลังของผลงาน ซึ่งผลสำเร็จของการลงยารูปแบบนี้จะมีลักษณะคล้ายกับกระจกสีสเตนกลาส (Stain glass) ซึ่งวิธีการนี้เป็นวิธีที่ยากมากและได้รับความนิยมเป็นอันมาก เพราะได้แสดงให้เห็นถึงทักษะความชำนาญ และความเป็นศิลปินในตัวของผู้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ ซึ่งผลลัพธ์นี้ทำให้เครื่องประดับมีรูปลักษณะที่น่าสนใจและโดดเด่นคล้าย กับงานจิตรกรรมแบบสามมิติ การลงยาก็ชนิดหนึ่งซึ่งได้รับความสนใจเช่นกันคือการลงยาแบบBass-taille และGuilloche ซึ่งวิธีการนี้ต้องอาศัยการแกะสลักร่องแม่พิมพ์ หรือการแกะนูนลวดลายของโลหะ จากนั้นหน้ายาของการลงยาที่มีความโปร่งใซ้อนทับกันเป็นชั้นบางๆเหนือตัวงาน การลงยารูปนี้และวิธี Cloisonne และวิธี Chamieve ได้รับความนิยมอย่างสูงจากศิลปินชื่อ Faberge และ Rene Lalique ซึ่งเป็นนักออกแบบเครื่องประดับของยุคอาร์ต นูโว ที่มีชื่อเสียงมาก ภายในผลงานเครื่องประดับหนึ่งชิ้นมักนำวิธีการลงยารูปต่างๆมาใช้ผสมผสาน สร้างสรรค์ร่วมกันลงในชิ้นงาน เมื่อมีความนิยมและสนใจในเครื่องประดับลักษณะนี้ กลุ่มคนบางกลุ่มจึงหาผลประโยชน์กับสาธารณะชนที่ขาดความรู้จริงในเรื่องการ พิจารณาแยกแยะเครื่องประดับยุคอาร์ต นูโว ที่เป็นของดั้งเดิมแท้จริงออกจากของที่ผลิตเลียนแบบของดั้งเดิม ซึ่งคุณภาพของเครื่องประดับเป็นสิ่งแรกและเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาว่าเครื่องประดับนั้นเป็นศิลปะแบบอาร์ต นูโว ที่แท้จริงหรือไม่ โดยสามารถพิจารณาได้จากทุกส่วนของชิ้นเครื่องประดับ โดยดูจากรายละเอียดที่เล็กที่สุดจนถึงการออกแบบโดยรวม และนอกจากนี้ลักษณะของการลงยาก็ยังเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญอย่างสูงสุดในการพิจารณาว่าชิ้นงานนั้นเป็นชิ้นงานดั้งเดิมหรือไม่ การลงยบบนชิ้นงานเครื่องประดับที่เป็นของดั้งเดิมนั้นจะค่อนข้างเป็นระเบียบและคมชัด โดยมีข้อบกพร่องน้อยมากหรือแทบจะไม่มีเลยและที่ขอบของชิ้นงานจะมี ลักษณะที่คมชัดมาก ปรากฏให้เห็นว่ามีร่องรอยการสวมใส่บ่อยมากหรือไม่มีเลย นอกจากนี้เครื่องประดับชิ้นโบราณดั้งเดิมมักจะมีตราเครื่องหมายแสดงคุณภาพของโลหะ(Hall mark) ด้วย แต่ในเครื่องประดับที่ผลิตเลียนแบบของดั้งเดิมหรือผลิตในปริมาณมากจะมีลักษณะที่ดูใหม่และการฝังชนิดต่างๆ จะบ่งบอกว่าเป็นการผลิตแบบอุตสาหกรรมหรือผลิตในปริมาณมาก เครื่องประดับที่ผลิตเลียนแบบของดั้งเดิมมักจะมีหลุมเล็กๆปรากฏตามผิวของ โลหะทองเนื่องจากว่าคุณภาพของแม่พิมพ์ที่ใช้ในการผลิตมีคุณภาพต่ำหรือแม่พิมพ์ถูกใช้งานมากเกินไป ซึ่งรวมไปถึงรายละเอียดต่างๆของชิ้นงานมักจะละเอียดในเรื่องของความประณีตพิถีพิถัน และการออกแบบโดยมากมักจะไม่ค่อยงดงามในเรื่องของศิลปะซึ่งถือเป็น

คุณภาพที่แท้จริงของเครื่องประดับยุค อาร์ต นูโว การพิจารณาคุณค่าและคุณภาพโดยรวมของเครื่องประดับยุคอาร์ต นูโว ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะพิจารณา การสร้างเสริมทักษะในการที่จะจดจำยุคต่างๆของเครื่องประดับที่เป็นขั้นที่ แท้จริงและดั้งเดิมนั้นต้องอาศัยความพยายามและความอดทนอย่างสูง

กล่าวโดยสรุปเครื่องประดับยุคอาร์ต นูโว รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่ายูเกนด์สติล เป็นลักษณะศิลปะสถาปัตยกรรม และศิลปะประยุกต์ ซึ่งได้รับความนิยมสูงสุด โดยมีจุดเด่นคือใช้รูปแบบธรรมชาติ โดยเฉพาะดอกไม้และพืชอื่นๆ มาทำเป็นลวดลายเส้นโค้งที่อ่อนช้อย มีความเป็นโรแมนติคและจินตนาการสูง ส่วนมากจะมีรูปแบบที่นำรูปทรงธรรมชาติมาใช้ในการออกแบบเช่น ดอกไม้ ปีกนก ได้รับความนิยมจากฝรั่งเศส และแพร่หลายไปทั่วตะวันตกในเวลาอันรวดเร็ว นอกจากรูปทรงที่งดงามของสัตว์ ต้นไม้ ใบไม้แล้วยังมีการใช้สี enamel มาเป็นส่วนประกอบของงานด้วย ลักษณะรูปแบบจะเป็นการลดทอนรูปแบบจากรูขชาติ แมลง และเปลือกหอย ใบไม้ เถาวัลย์ ตามธรรมชาติ นำมาประดิษฐ์เป็นลวดลายประดับทั้งภายในภายนอก อาคารตลอดจนเครื่องใช้ ของประดับบ้านและเครื่องแต่งกายทำให้อาร์ตนูโว เป็นรูปแบบที่น่ากลับมาใช้ตกแต่งเสมอๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในอาคารพาณิชย์ เช่น ร้านอาหารฝรั่งเศส ร้านขายเสื้อผ้าสตรี และกิจการเกี่ยวกับความงามอื่น ๆ โดยแรงบันดาลใจจากรูปทรง คือ สีจากธรรมชาติ ของฤดูใบไม้ร่วง ได้แก่ สีจากฤดูกาล เช่น สีโทนมัมและน้ำตาล สีจากพืชพันธุ์ต่าง ๆ เช่น สีเขียวเข้ม สีเขียวตอง และ สีของดอกไม้ เช่น สีขาวนวลดอกมะลิ สีม่วงดอกไอริส สีแดงดอกป๊อบบี้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการทาสีและแร่ธาตุจากธรรมชาติ ได้แก่ งาช้าง เงิน ทองแดง นำมาใช้ด้วยเช่นกัน

คือ ยุคหลังปฏิวัติอุตสาหกรรม เริ่มเข้าสู่ความเป็นสมัยใหม่ มีการศึกษาค้นหาสิ่งใหม่มากขึ้นสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เริ่มมองเห็นความงามมากขึ้น ศิลปะทัศนศิลป์เข้าสู่ช่วง Post Impressionism ซึ่งอยู่ในยุคช่วงกลางศตวรรษที่19 เป็นต้นมา เป็นช่วงที่ยุโรปนิยมการค้าหาแผ่นดินใหม่เพื่อทรัพยากรธรรมชาติ การขยายพื้นที่เพื่อประชากรและการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ จึงทำให้เกิดการล่าอาณานิคมขึ้น

ยุคนี้จึงเป็นยุคแห่งความรุ่งเรืองของยุโรป และอาณาจักรที่มีอิทธิพลต่อความเป็นไปของมนุษยชาติคือ สหราชอาณาจักรหรือประเทศอังกฤษ เป็นช่วงที่เฟื่องฟูเกี่ยวกับความงามและศิลปะใหม่ๆ เริ่มที่ก่อตัวขึ้น โดยเฉพาะรูปแบบสมัยใหม่

ศิลปะแบบอาร์ตนูโวเริ่มต้นที่ประเทศอังกฤษ โดยมีศิลปินกลุ่มกลาสโกว์สคูรวมตัวกันขึ้นเพื่อนำเสนอศิลปะแนวใหม่ที่ได้สร้างสรรค์กันขึ้นมา จึงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของกระแสที่เรียกว่า Art and Craft Movement จึงเกิดการปฏิวัติรูปแบบของงานช่างหลายแขนง ให้มีรูปแบบแนวใหม่หรือรูปแบบที่เรียกว่า อาร์ตนูโวนั่นเอง ซึ่งมีลักษณะอ่อนหวาน พลั้ว มีรูปร่างยาวยืด มีการพันเกาะเกี่ยวไปมา หรือเรียกอีกแบบว่า Noodle Style

ศิลปะเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโว เป็นงานช่างแนวศิลปะที่ทำให้รูปแบบอาร์ตนูโวเป็นที่เฟื่องฟูมากงานหนึ่ง โดยนักออกแบบเครื่องประดับต่างได้รับอิทธิพลมาจากกระแสการเคลื่อนไหวของ Art and craft Movement และเนื่องจากเป็นช่วงเริ่มต้นเข้าสู่ความเป็นสมัยใหม่ จึงทำให้รูปแบบงานช่างมีการผสมผสาน

ระหว่างรูปแบบเก่าและใหม่อยู่ แต่มีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์เครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวร่วมกัน
ซึ่งมีลักษณะดังนี้

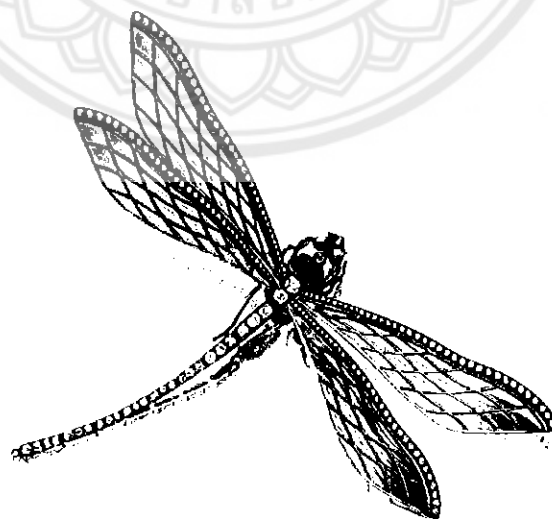
2.4.1 จากพืชธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้

ภาพที่ 2.11 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวจากพืชธรรมชาติ

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/8936899236107195/>

2.4.2 จากสัตว์และแมลง เช่น ผีเสื้อ แมลงปอ งู ไก่ นกยูง ค้างคาว นกฮูก รวมทั้งสัตว์ในจินตนาการ
เช่น สฟริงซ์

ภาพที่ 2.12 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวจากแมลง

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/339951471856372538/>

2.4.3 จากวรรณกรรม เช่น เจ้าชายกบ

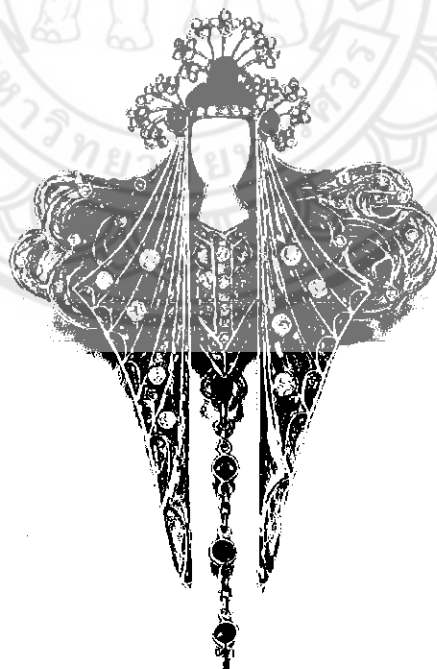

ภาพที่ 2.13 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนูโวจากวรรณกรรม

ที่มา : [https://s-media-cache-](https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/236x/f8/bb/ee/f8bbbee65065b53209c63267a352aacde.jpg)

[ak0.pinimg.com/236x/f8/bb/ee/f8bbbee65065b53209c63267a352aacde.jpg](https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/236x/f8/bb/ee/f8bbbee65065b53209c63267a352aacde.jpg)

2.4.4 จากบุคคลสำคัญ

ภาพที่ 2.14 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ต นูโว จากบุคคลสำคัญ

ที่มา : <http://diamondsinthelibrary.com/two-beautiful-art-nouveau-brooches-2/>

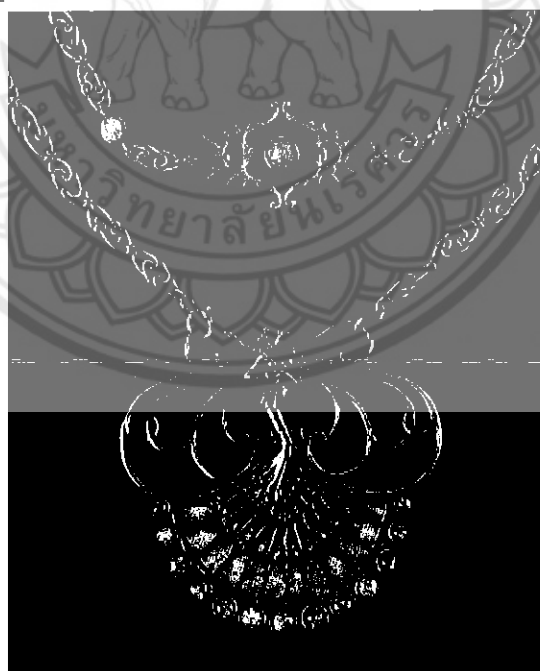
2.4.5 จากวัฒนธรรมต่างกัน เช่น วัฒนธรรมญี่ปุ่น

ภาพที่ 2.15 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนิวโวจากวัฒนธรรมต่างกัน

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/419960733980161300/>

2.4.6 จากความงามของผู้หญิง

ภาพที่ 2.16 แสดงเครื่องประดับรูปแบบอาร์ตนิวโวจากความงามของผู้หญิง

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/335236765982166171/>

2.5 ความหมายของ ผู้หญิงวัยทำงาน

กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไปมีการศึกษาสูง มีรายได้สูง และสมรสแล้ว เป็นผู้บริโภคสินค้าจำพวกเสื้อผ้าและเครื่องประดับสูงกว่าผู้มีอายุน้อย เป็นกลุ่มที่มีความพร้อมด้านการเงินและสามารถตัดสินใจซื้อสินค้าได้อย่างอิสระ

2.6 แนวความคิดเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต

2.6.1 การเลือกลักษณะผิว ผิว (Texture) คือส่วนที่มองเห็นได้รอบๆ รูปทรงหรือรูปร่างนั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะขรุขระ มัน หยาบ ด้าน โปร่งใส ฯลฯ ลักษณะผิวให้ความรู้สึกต่อการพบเห็นอย่างยิ่ง ทำให้เกิดความรู้สึกอยากจับต้อง รูปคล่า ลักษณะผิว จะให้ความรู้สึกตอบสนองต่างกัน ตามแต่ความรู้สึกของแต่ละบุคคลว่าจะตอบสนองไปในด้านใด อย่างไร ลักษณะผิวจึงมีความสำคัญต่อรูปทรงมาก ในด้านการสัมผัส ลักษณะผิวมีส่วนช่วยในการออกแบบรูปทรงเป็นอย่างยิ่ง สิ่งของเครื่องใช้ตามบริเวณที่เป็นด้าม หรือที่จับถือ มักจะออกแบบให้ผิวขรุขระ จับถือกระชับมือ และถ้าสิ่งของนั้นเป็นเครื่องประดับ ลักษณะผิวจะต้องมีความกลมกลืนกับส่วนรวมทั้งหมดของรูปทรง ผิวจะเรียบ หรือขรุขระมักจะขึ้นกับแบบ และการไปกันได้หรือไม่กับวัสดุโดยส่วนรวม ตลอดจนสี และการนำไปใช้เป็นสำคัญด้วย

การออกแบบเครื่องประดับให้ลักษณะผิวสะดุดตานั่น ใช้นั้นที่ลักษณะผิวอย่างเดียว แต่จะต้องคำนึงถึง แบบ และวัสดุที่จะนำมาใช้ด้วย ถ้าผู้ออกแบบต้องการจะเน้นผิวของโลหะ ที่จะนำมาใช้ทำเป็นเครื่องประดับอย่างเดียว จะต้องให้สัมพันธ์กับรูปทรง ไม่ควรมีหินสีหรือสิ่งอื่นๆ มาร่วมในแบบนั้นอีก เพราะจะทำให้เครื่องประดับ มีจุดสนใจ หรือจุดเร้าสับสน แต่ในขณะเดียวกัน หากจะให้ผิวเรียบ และขรุขระต่างกัน ไม่ควรให้ปริมาณเนื้อที่ที่จะใช้เท่ากัน

การทำเครื่องประดับ อาจทำได้โดยใช้เศษโลหะต่างชนิดมาเชื่อมติดกัน และขัดให้เกิดความสวยงาม หรือจะใช้วิธีชุบครีตให้เกิดเป็นรอยขึ้น หรือจะใช้วิธีฝังหินขนาดเล็กใหญ่แตกต่างกัน ให้เกิดการขรุขระก็ได้ อย่างไรก็ตาม ต้องออกแบบเป็นภาพร่างให้ได้ลักษณะตายตัวที่ต้องการเสียก่อน จาก

2.6.2 การเลือกวัสดุมาใช้ทำเครื่องประดับ ถ้าคิดในด้านประโยชน์อย่างจริงจังแล้ว เครื่องประดับจะให้ประโยชน์น้อย แต่มีประโยชน์โดยตรงด้านความสวยงาม และความสุขทางใจให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ ดังนั้น วัสดุที่นำมาใช้ส่วนใหญ่ มักจะใช้สิ่งของที่มีความสวยงาม หรือมีราคาแพง แต่สิ่งของที่สวยงามบางครั้งราคาไม่แพง หรืออายุไม่คงทน สิ่งของที่มีราคาแพงเป็นสิ่งของที่มีอายุการใช้งานยาวนาน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการเลือกวัสดุช่างทำเครื่องประดับจะเลือกหิน หรือโลหะที่มีราคาแพง ไม่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น หินที่มีอายุ การตกผลึกนาน ได้แก่ เพชร บุษราคัม โกเมน หับทิม มรกต พลอยสีต่างๆ เป็นต้น

ในบรรดาหินทั้งหลาย เพชรจะมีราคาแพงที่สุด ทั้งนี้ เมื่อทำการเจียรระไนแล้ว มีความสวยงาม เมื่อกระทบกับแสงไฟหรือแสงสว่างจะเกิดเป็นประกายแสงวูบวาบชวนมอง นอกจากหินดังกล่าวแล้ว ยัง ใช้โลหะมาผสมทำเป็นเครื่องประดับได้อีกด้วย โลหะที่นิยมและราคาแพงมาก ได้แก่ ทองคำ นาก เงิน โลหะที่เกิดจากการผสมทางวิทยาศาสตร์ และจัดว่าเป็นโลหะที่มีราคาสูงมากเช่นกัน ได้แก่ ทองคำขาว ส่วนโลหะที่นำมาใช้เป็นส่วนผสมทำเทียมโลหะอื่นๆ และมีราคาไม่สูง ได้แก่ ทองเหลือง อะลูมิเนียม นิกเกิล เป็นต้น

การเลือกโลหะมาใช้ทำเครื่องประดับ นักออกแบบจะพิจารณาโลหะที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติก่อน และให้ราคาสูงมากกว่าโลหะอื่น ๆ และถ้าโลหะที่ทำเทียมชนิดใดมีส่วนผสมของทองคำ นาก หรือเงินแล้ว จะมีราคาสูงขึ้นอีก

ในปัจจุบันนี้ ค่านิยมในการเลือกวัสดุมาใช้ทำเครื่องประดับเปลี่ยนไปมาก ประกอบกับนักวิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้า มีการสังเคราะห์วัสดุต่าง ๆ ขึ้นใช้ บางครั้งเลียนแบบของจริงจนใกล้เคียง เกือบจะดูไม่ออก ต้องใช้เครื่องมือกล้องขยาย และความชำนาญพิเศษในการพิจารณาจึงจะรู้ได้ เช่น เพชรรัสเซีย หับทิมออต มรกตอัด และหินอัด ชนิดอื่น ๆ อีกมาก แต่เครื่องประดับที่ทำปลอมเหล่านี้ จะมีราคาถูกกว่าของจริงมาก และมีอายุการใช้งานไม่นานเท่าของจริง ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เครื่องประดับแพร่หลายไปสู่ชนชั้นกลาง และสามัญชนมากขึ้น และในขณะเดียวกัน นักออกแบบก็มุ่ง มาสู่วัสดุที่ไม่มีราคาแพงขึ้น เช่น การทำเครื่องประดับจากกระดูกสัตว์ จากผิวไม้ เปลือกไม้ จากขนสัตว์ จากพลาสติก จากเมล็ดพืช ฯลฯ ทั้งนี้ เนื่องจากสภาวะความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และค่านิยม หรือรสนิยมที่เปลี่ยนไป การใช้วัสดุราคาถูก ทำให้ต้นทุนการผลิตถูก

2.6.4 การออกแบบให้สัมพันธ์กับวัสดุ การเลือกวัสดุมาใช้ให้สัมพันธ์กับการออกแบบ เป็นปัญหาสำคัญมากสำหรับผู้ที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการออกแบบ และการทำเครื่องประดับมาก่อน ดังนั้น จึงขอให้พิจารณาจากข้อเสนอแนะต่อไปนี้

- พิจารณาจากวัสดุที่มีอยู่ก่อนเป็นสำคัญ เช่น จากหินสีอะไร รูปทรงแบบใด โลหะชนิด และสีอะไร เป็นต้น
- ออกแบบให้สัมพันธ์กับวัสดุที่มีอยู่ การออกแบบควรเริ่มจากสเกตง่าย ๆ ก่อน และเมื่อได้แบบที่ดีแล้วจึงเขียนแบบจริง
- พิจารณาถึงกระบวนการผลิตเป็นอันดับสุดท้ายว่าจะมีขั้นตอนการผลิตอย่างไร ถ้าออกแบบไว้ก่อน แล้วหาวัสดุที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับแบบก็ได้ แต่ที่ไม่นิยมเพราะการหาวัสดุให้ตรงกับแบบ เป็นเรื่อง ยุ่งยาก และเสียเวลากว่าหาวัสดุได้เหมือนกับแบบ การเตรียมวัสดุ เช่น หิน โลหะ หรือวัสดุอื่น ๆ ไว้ก่อน แล้วจึงออกแบบ ให้สัมพันธ์กับวัสดุ จึงเป็นวิธีที่นิยมและสะดวกกว่า

2.6.5 การเลือกโลหะและหิน วิธีเลือกโลหะ ควรเลือกโลหะชนิดที่มีความแข็ง และทรงตัวได้ดี ไม่เปลี่ยนสีเมื่อสัมผัสกับเหงื่อหรือผิว เวลาขีดโลหะเป็นแผ่นบาง ควรคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์ด้วย ไม่ควรให้บางมากเกินไป เพราะถ้าขีดโลหะให้บาง จะทำให้แผ่นโลหะไม่อยู่ตัว โลหะที่เหมาะสมจะนำมาใช้ทำเครื่องประดับได้แก่ ทองคำ นาก เงิน ทองแดง ทองเหลือง ทองเค ทองขาว ทองคำขาว เป็นต้น

ราคาของโลหะจะขึ้นอยู่กับความนิยม และสภาวะทางเศรษฐกิจในยุคนั้น ๆ วัสดุที่หายาก ที่ไม่แพร่หลาย จะเป็นวัสดุที่มีราคาแพง เช่นเดียวกับวัสดุที่นิยมแพร่หลาย หินที่มีราคาเป็นที่นิยมใช้ในการทำเครื่องประดับ ได้แก่ เพชร พลอย หินสี ราคาของเพชรขึ้นอยู่กับขนาดและการเจียรระโน ส่วนราคาของหินขึ้นอยู่กับความนิยม วัสดุอื่น ๆ ก็นำมาใช้ในการทำเครื่องประดับได้ เช่น เปลือกไม้ ผิวไม้ แผ่นไม้ กระดูกสัตว์ งาช้าง เมล็ดพืช พลาสติก เป็นต้น

วัยรุ่นเป็นวัยที่เหมาะสมกับเครื่องประดับที่ทำจากวัสดุราคาถูก ดังนั้น เครื่องประดับที่ทำจากวัสดุราคาถูกจึงมีรูปแบบใหม่ๆ เปลี่ยนแปลงไปตามรสนิยม และแบบเครื่องประดับ จะเป็นแบบใช้ในเวลากลางวัน ใช้ได้ทั้งเครื่องแต่งกายแบบกางเกง หรือ กระโปรง การออกแบบที่ดีจะช่วยให้เครื่องประดับนั้นมีราคา มีคุณค่าเพิ่มขึ้น

2.6.7 การเลือกวัสดุให้สัมพันธ์กับแบบ วัสดุที่ใช้ในการทำเครื่องประดับ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทถาวร และประเภทไม่ถาวร วัสดุประเภทถาวร ได้แก่ โลหะทุกชนิด เช่น ทองคำ ทองคำขาว เงิน ทองแดง ทองเหลือง อะลูมิเนียม หินต่างๆ เช่น เพชร มรกต ทับทิม โกเมน และพลอยต่างๆ ตลอดจนวัสดุที่หายาก เช่น งาช้าง วัสดุประเภทไม่ถาวร ได้แก่ วัสดุประเภทไม้ เมล็ดพืช พลาสติก และวัสดุอื่นๆ ที่แตกหักชำรุดเสียหายได้ง่าย การเลือกวัสดุมาใช้ทำเครื่องประดับต้องพิจารณา คือ

- การออกแบบ เหมาะสมกลมกลืนกันโดยสภาพส่วนรวมทั้งหมด
- ประโยชน์ใช้สอย โดยเน้นว่าเครื่องประดับนั้นจะใช้ในเวลาใด เช่น เวลากลางคืนควรเลือกหิน หรือ โลหะที่มีแสงเป็นประกาย รับแสงไฟ
- กระบวนการผลิตที่สัมพันธ์กับการออกแบบและประโยชน์ใช้สอย การบำรุงรักษา สะดวก ง่าย และรวดเร็ว ไม่ยุ่งยากเกินความจำเป็น

2.6.8 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำเครื่องประดับ

การทำเครื่องประดับมีอยู่หลายวิธี วิธีที่นิยมใช้กันแพร่หลาย ได้แก่ วิธีคิดประดิษฐ์จากวัสดุในท้องถิ่นโดยใช้วิธีฉลุ วิธีต่อประกอบ ด้วยกาว วิธีร้อยเรียงต่อกัน วิธีบัดกรี ตลอดจนวิธีหล่อแบบง่ายๆ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้น ในการเรียนรู้จึงควรมีเครื่องมือและอุปกรณ์ครบพอสมควร และควรจะรู้จักใช้เครื่องมือไว้ก่อน เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็ว

1. คันเลื่อยฉลุ (Jeweler's saw) คันเลื่อยฉลุ มีทั้งชนิดเลื่อนขึ้นเลื่อนลงได้ และชนิดที่เลื่อนไม่ได้ การใส่ใบเลื่อยจะต้องใส่ให้ตึง และฟันของใบเลื่อยจะอยู่ในลักษณะนอนลง ใช้ปลายนิ้วมือลูบจะอยู่ในลักษณะนอนลง ไม่บาดมือ หากติดคูดจะมีเสียงกังวาน วิธีใส่ใบเลื่อย ให้ใส่ที่นอตที่หัวด้านบนก่อน ชันให้ตึง แล้วจึงใส่ที่นอตด้านล่าง และขันที่นอตด้านตรงข้ามกันให้แน่น

2. ปากกาหนีบ (C – Clamp) และไม้ขยายงา ปากกาหนีบ ใช้หนีบกับไม้ขยายงาติดกับขอบโต๊ะ สำหรับรองแผ่นโลหะที่จะฉลุ แผ่นโลหะจะไม่คดงอ และเคลื่อนไหวไปมาได้สะดวก ทำให้การเลื่อยฉลุเป็นไปอย่างรวดเร็วขึ้น และช่วยให้ใบเลื่อยไม่หักง่าย

3. สว่านมือ (Hand drill) สำหรับเจาะรูวดลายเพื่อที่จะใส่ใบเลื่อยฉลุได้ และเจาะรูสำหรับใส่ห่วงต่าง ๆ

วิธีใส่ดอก ต้องหมุนให้ปากจับเปิดอ้า ใส่ดอกสว่าน ดูให้ดอกสว่านตั้งตรง และหมุนที่ปากหนีบให้แน่น ขณะเจาะโลหะตั้งตัวสว่านให้ตรง ไม้ต้องออกแรงกด หมุนเบาๆ ดอกสว่านจะเคลื่อนเจาะให้แผ่นโลหะทะลุเอง

ข้อควรระวังในการใช้คือ จับและหมุนที่หมุนให้มั่นคง แต่อย่ากดน้ำหนักที่ด้ามจับ จะทำให้ดอกสว่านหักได้ง่าย

4. คีมตัด (Flat-nosed and Round-nosed pliers) ใช้สำหรับตัดและจับห่วงให้ถนัดมือ ใช้บีบให้ห่วงชิดสนิท

5. กรรไกรตัดโลหะ (Hand shear) ใช้ตัดแผ่นโลหะบางๆ ให้ขาดออกจากกัน แต่กรรไกรนี้ไม่ควรตัดสิ่งของอื่นๆ ที่ไม่ใช่โลหะ หรือใช้กับโลหะที่มีความหนาเกินไป จะทำให้กรรไกรไม่คม

6. ระเบิดแขนและระเบิดแหวน (Ring mangrel) สำหรับใช้ตัดโลหะให้เป็นรูปกำไลมือ และแหวน ทั้งสองอย่างนี้มีขนาดต่างกันมาก

วิธีใส่โลหะที่ฉลุและขัดเรียบร้อยแล้วไปที่ระเบิดแขน หรือแหวน และใช้มือตัดตามรูป จากใหญ่สุดไปหาเล็กสุด แล้วใช้ฝ้านุ่มพันทับหรือรองก่อนที่จะใช้ค้อนตอกให้ได้รูปยิ่งขึ้น ค้อนที่ใช้ตอกควรเป็นค้อนยาง การตัดควรเป็นขั้นสุดท้ายของเครื่องประดับ เมื่อตัดแล้วจะไม่นำไปทำอะไรอีก นอกจากขัดเงา

7. ตะไบ (Fill) ควร ตะไบใหญ่ ขนาดความยาวประมาณ 6 นิ้ว ตะไบเล็ก ขนาดความยาวประมาณ 4 นิ้ว ตะไบเล็กที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้มีอยู่ 6 แบบ คือ

7.1 ตะไบเล็กชนิดกลม ใช้ในกรณีที่ต้องการขัดรูที่เจาะเป็นรูวงกลมให้เรียบ

7.2 ตะไบเล็กชนิดทอ้งปลิง คือด้านหนึ่งโค้งอีกด้านหนึ่งเรียบตรง ใช้ขัดในกรณีต้องการให้ด้านข้างโลหะเรียบ และเป็นส่วนที่เป็นเส้นโค้ง

7.3 ตะไบเล็กชนิดสามเหลี่ยม ใช้ขัดรอยต่อของโลหะ มุมที่หักเป็นรูปสามเหลี่ยมให้เรียบ

7.4 ตะไบเล็กชนิดปากมิด ใช้ขัดตามซอกโลหะเล็กๆ ให้เรียบ

7.5 ตะไบเล็กชนิดทรงรี ใช้ขัดส่วนโค้งของโลหะให้เรียบ

7.6 ตะไบเล็กชนิดสี่เหลี่ยม ใช้ขัดโลหะที่ด้านตรงให้เรียบ

วิธีใช้ตะไบขัดโลหะ ให้ใช้ตะไบถูบริเวณที่สันโลหะไปทางเดียวตลอด อย่าถูกลับไปมา การถูกลับไปมา จะทำให้สันโลหะเรียบช้า

วิธีดูแลอย่างเบามือเพื่อให้เสียโลหะน้อยที่สุด ยิ่งถ้าเป็นโลหะที่มีราคาแพง เช่น ทองคำ ยิ่งต้องดูอย่างระมัดระวังมากขึ้น และผงทองที่ดูนั้นสามารถเก็บมาหลอมใช้ได้

8. ค้อน (Hammer) เป็นอุปกรณ์สำหรับใช้เคาะขึ้นรูป ให้ได้รูปทรงตามต้องการ

9. เครื่องมือและอุปกรณ์ในการบัดกรี

เครื่องมือและอุปกรณ์ในการขัดโลหะ

- ตะไบขนาดต่างๆ
- สักหลายดกกลมขนาดต่างๆ
- กระดาษทรายน้ำ ตั้งแต่ หยาบจนถึงละเอียด
- กระดาษขัดเงา
- ยาดินแดง ยาดินเหลือง ใช้สำหรับทากับสักหลายดก่อนที่จะขัด

- เครื่องขัดไฟฟ้าซึ่งใช้ประกอบกับสีกหลายสำหรับขัด
- ตะแกรงเหล็กสำหรับวางแผ่นโลหะเวลาขัดกรี
- คีมจับแผ่นโลหะที่กำลังร้อน
- หม้อแช่ให้แผ่นโลหะเย็น
- หัวขัดกรี เต้าแก๊ส
- น้ำยาประสานเงินเป็นตัวลอมละลาย และผงฟุ้งแซ
- บรัลโซ เคลือบก่อนขัดกรี

วิธีขัดแผ่นโลหะที่ใช้ทำเครื่องประดับแผ่นโลหะที่ฉลุเป็นลวดลายเตรียมที่จะทำเป็นเครื่องประดับนั้น จะต้องขัดให้ขึ้นเงา ให้ผิวโลหะแวววาวเรียบสนิทอย่างที่สุดก่อน จึงจะนำไปขัดกรีหรือทำประกอบอย่างอื่นได้ ในขณะที่ผิวโลหะยังลายน้อยนั้น ควรจะขัดด้วยกระดาษทรายน้ำเบอร์หยาบ โดยจะใช้กับโลหะที่มีความแข็งมากเช่น ทองเหลือง ทองแดง ทองขาว เป็นต้น ส่วนโลหะที่ราคาแพง เช่น ทองคำ นาก หรือเงิน เราจะใช้แผ่นกระดาษทรายน้ำเบอร์ละเอียดมากๆ ขัดอย่างเบามือ

วิธีขัดให้ดูกระดาษทรายน้ำไปด้านเดียวตลอดก่อน หากจะวางแผ่นโลหะด้านใดด้านหนึ่ง ให้วางบนผ้านุ่มๆ และวางลงบนโต๊ะที่มีผิวราบเสมอกัน หลังจากขัดไปด้านเดียวตลอด จนได้ผิวที่เรียบขึ้นเงาพอสมควร แล้วใช้ขัดกระดาษทรายน้ำเบอร์ละเอียดรองลงมา สลับไปสลับมา ยิ่งขัดกระดาษทรายน้ำเบอร์ละเอียดนานเท่าไร จะทำให้ผิวโลหะราบเรียบเป็นเงายิ่งขึ้น หลังจากขัดกระดาษทรายน้ำ เบอร์ละเอียด จนไม่มีรอยขีดเล็กๆ แล้ว ให้ขัดด้วยกระดาษขัดเงา วิธีขัดคงขัดเช่นเดียวกับการขัดกระดาษทรายน้ำ แล้วจึงนำไปขัดเงาด้วยเครื่องขัดหัวสีกหลายในขั้นสุดท้ายก่อนที่จะนำไปขัดด้วยเครื่องขัด ให้ขัดด้านขอบโลหะด้วยตะไบ ถ้าบริเวณที่เป็นส่วนโค้งด้านข้าง ให้ใช้ตะไบทองปลิง หรือตะไบกลม ขัดส่วนที่เป็นด้านตรงใช้ตะไบตรงขัด และตกแต่งด้วยกระดาษทรายเบอร์ละเอียด

การขัดด้วยตะไบให้ถูไปด้านเดียว การขัดโลหะที่ขัดด้วยกระดาษทรายจนเรียบแล้ว และจะนำมาขัดกับเครื่องขัดหัวสีกหลาย ให้ทายาตินเหลืองขัดไปครั้งหนึ่งก่อน แล้วจึงขัดด้วยยาตินแดง หัวสีกหลายที่ทายาตินเหลืองแล้วไม่ควรทายาตินแดงซ้ำ ให้เปลี่ยนหัวสีกหลายก่อนที่จะทายาตินอีกสีหนึ่ง

วิธีใช้เครื่องขัดไฟฟ้า ให้เสียบปลั๊กไฟก่อน และเปิดสวิตซ์ให้เครื่องเดิน แขนข้อศอกให้ชิดกับลำตัว มือทั้งสองจับแผ่นโลหะถูขึ้นเบาๆ ไม่ต้องออกแรงกดมาก เพราะถ้ากดแรงๆ ผิวโลหะจะเป็นคลื่นไม่เป็นเงาและเรียบ

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับดอกไม้ที่ใช้ในการออกแบบ

2.7.1 ดอกบัว

ความเชื่อ-ความหมายที่เป็นมงคล

บัวเป็นดอกไม้ที่คนไทยคุ้นเคยมาแต่โบราณกาล เป็นมงคลนาม และเป็นดอกไม้ประจำพุทธศาสนา มีประวัติยาวนานนับตั้งแต่สมัยพุทธกาล คำสอนของพระพุทธเจ้าได้เปรียบมนุษย์กับธรรมชาติการกำเนิดของบัวว่า "แม้จะเกิดในโคลนตม แต่เมื่อดอกโผล่พ้นน้ำขึ้นมารับแสงสว่างแล้ว ก็สามารถผลิกลีบดอกบานสะอาดสวย

และส่งกลิ่นหอมได้อย่างบริสุทธิ์ผุดผ่องเสมือนมนุษย์เมื่อเกิดมาแล้ว หากเข้าถึงธรรมก็สามารถหลุดพ้นจากกิเลสและความทุกข์ทั้งปวงได้" ถือเป็นปรัชญาการดำเนินชีวิตที่ลึกซึ้ง คนไทยแต่โบราณจึงมักใช้ดอกบัวในการบูชาพระและประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอยู่เป็นประจำ แม้แต่การแสดงความเคารพด้วยการประนมมือของไทยเราก็ก็นับว่าคล้ายคล้ายดอกบัวตูม

ในวรรณคดี ดอกบัวถือเป็นไม้มงคล จึงนิยมนำไปตั้งชื่อหญิงสาวมากมาย เช่น นางบัวคลี ในเสภา ขุนช้าง-ขุนแผน นางปทุมเกสรในเรื่อง พระอภัยมณี นางปัทมาวดีในเรื่อง นิทานเวตาล และกมลมา หมายถึงพระลักษมี คือผู้อยู่ในดอกบัว

นอกจากนี้สมัยก่อนบ้านสามโคกซึ่งมีมาแต่แรกสถาปนากรุงศรีอยุธยาขึ้นได้ขยายเป็นชุมชนใหญ่ มีชาวรามัญอพยพมาอยู่เป็นจำนวนมาก ในสมัยรัชกาลที่ 2 พระองค์มีน้ำพระทัยเมตตาต่อครอบครัวชาวรามัญเสด็จทางชลมารคมาเยี่ยมเยียนดูแลทุกข์สุขอยู่เสมอ ชาวรามัญจึงพากันถวายเป็นถวายดอกบัวสายเพื่อแสดงความจงรักภักดีพระองค์จึงพระราชทานนามเมืองใหม่แทนบ้านสามโคกเพื่อเป็นสิริมงคลว่า "เมืองปทุมธานี" เพราะแต่เดิมเมืองสามโคกนี้เป็นเมืองที่อุดมด้วยดอกบัวมาแต่โบราณ จึงมีประเพณีสืบทอดกันมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยาว่า พระมหาอุปราชจะลงเรือมาเก็บดอกบัวนำไปถวายพระเจ้าแผ่นดินในการพระราชพิธีเทศน์มหาชาติเป็นประจำทุกปี

ในประเทศจีนดอกบัวหลวงถือเป็นดอกไม้ที่สูงกว่าดอกไม้อื่น เพราะจีนถือดอกบัวเป็นสัญลักษณ์ของความสงบสุข ปัญญา และความบริสุทธิ์จากบาป ดอกบัวจึงเป็นไม้มงคลที่ได้รับความนิยมและความเชื่อสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบันว่าหากบ้านใดปลูกบัวไว้ประจำบ้านทางทิศตะวันตกจะทำให้คนในบ้านเกิดความบริสุทธิ์ เบิกบาน มีสติ และหลุดพ้นจากความทุกข์ นอกจากนี้สายใยของดอกบัวยังเปรียบเสมือนความห่วงใยความผู้พันของคนในครอบครัวอีกด้วย

คุณสมบัติและลักษณะเด่น

บัวมีถิ่นกำเนิดในไทยและอินเดีย เป็นไม้น้ำประเภทพืชล้มลุก มีอายุหลายปี ลำต้นและหัวอยู่ใต้ดินเรียกว่า เหง้า แต่จะชูก้าน ใบ และดอกขึ้นมาบนผิวน้ำ ใบมีลักษณะกลม กว้างใหญ่สีเขียว แผ่นใบเรียบ แต่ละพันธุ์มีลักษณะแตกต่างกันไป ออกดอกเป็นดอกเดี่ยว ชูสง่าเหนือน้ำ ดอกตูมมีลักษณะคล้ายกรวย อวบน้ำ ตรงกลางดอกมีรังไข่และเกสรตัวผู้สีเหลืองเป็นจำนวนมาก กลีบดอกซ้อนกันหลายชั้น เวลาบานจะบานสวยงามสง่าและส่งกลิ่นหอมอ่อน ๆ บัวที่นิยมปลูกเป็นไม้มงคลในปัจจุบัน ได้แก่ บัวหลวง บัวฝรั่ง บัวผัน บัวเพื่อน บัวสาย บัวจงกลนี บัวกระดัง

วิธีการปลูกและดูแลรักษา

นิยมปลูกบัวในสระหรือในกระถางที่สามารถเก็บกักน้ำได้ดี เพราะเป็นพืชที่เจริญอยู่ในน้ำ ควรปลูกด้วยดินเหนียว ชอบแสงแดดตลอดวัน หากดูแลรักษาความสะอาดของดินและน้ำอยู่เสมอ บัวจะผลิดอกแบ่งบานให้ชมอยู่ยาวนานหลายปีตามสายพันธุ์ที่มีหลากหลาย เช่น บัวเพื่อน-บัวผัน ออกดอกตลอดปี มีสีชมพู เหลือง ส้ม ขาว น้ำเงิน ม่วง เป็นต้น แต่ละดอกบานนาน 2-3 วัน

บัวหลวงสีชมพูพันธุ์ดอกเล็ก เรียกว่า บัวปักกิ่ง บัวหลวงที่มีดอกซ้อนสีขาว เรียกว่า บัวสัตตบงกช บัวหลวงที่มีดอกซ้อนสีชมพู เรียกว่า บัวสัตตบงกช ส่วนบัวสายนั้นมีสีชมพูสดดอกแดง สีขาว สีชมพูอ่อน มักบานพร้อมกันทั้งสระในเวลากลางคืน บัวทุกชนิดขยายพันธุ์โดยการใช้เหง้าแยกออกจากหัวหรือเหง้า หรือเพาะเมล็ด ประโยชน์และเกร็ดความรู้

บัวหลวง ใช้ดอกและเกสรตัวผู้ ตีบัว (ใส่ที่อยู่กลางเมล็ดบัว) ประุงเป็นยาไทยระงับประสาท ขับเสมหะ บำรุงหัวใจ ขยายหลอดเลือดไปเลี้ยงหัวใจ บางตำราก็ใช้ตีบัวตากแห้งคั่วให้หอม ชงกินเช่นเดียวกับน้ำชา

รากบัวหลวง หรือภาษาจีนเรียกว่า "หน้อยเก๋า" นำมาปอกเปลือกออก หั่นเฉียงบาง ๆ ต้มกับกระดูกหมู รับประทานเป็นแกงจืดให้รสดูอ่อนนุ่ม บำรุงกำลัง หรือทำน้ำรากบัว ต้มดื่มแก้ร้อนใน กระหายน้ำ กลีบดอกตูมบัวหลวง นำมาชุบแป้งทอดรับประทานได้ ใบบัวยังใช้ห่อข้าวนำไปนึ่ง ทำข้าวห่อใบบัวได้หอมอร่อย

เมล็ดบัวหลวง เมื่อแกะดีบัวที่มีรสขมอยู่ตรงกลางออก นำไปทำขนมหวาน เช่น ลูกบัวต้มน้ำตาล ใส่ในขนมหม้อแกง หรือบดทำเป็นไส้ขนมไหว้พระจันทร์ รสชาติอร่อย

บัวเป็นพรรณไม้ประจำปีจ่อ และเป็นดอกไม้ใช้เป็นสัญลักษณ์วันสำคัญทางพุทธศาสนา คือ วันวิสาขบูชา

2.7.2 มะลิ

มะลิมีความหมายอย่างไร

ดอกมะลิ ถือเป็นไม้มงคลชนิดหนึ่ง โดยมีความว่า เป็นดอกไม้ที่ได้รับความปราถนาดี เป็นที่รักคิดถึงของคนทั่วไป และเป็นสื่อแทนความกตัญญู

ดังนั้นใกล้จะถึงวันแม่ “ดอกมะลิ” จะยิ่งมีความหมายมากขึ้น เพราะเป็นดอกไม้ที่หลายๆ คนมักจะนำไปไหว้แม่ ดังนั้น เราก็ควรจะมาเรียนรู้ความหมายของดอกมะลิให้มากกว่านี้กันหน่อย

ดอกมะลิเป็นต้นไม้มงคลมาตั้งแต่โบราณ เป็นดอกไม้ประจำองค์พระนารายณ์ นิยมใช้ดอกมะลิเป็นเครื่องสักการบูชาพระ และด้วยกลิ่นหอมเย็นของดอก และสีขาวสะอาดบริสุทธิ์ จึงเชื่อกันว่า บ้านใดปลูกต้นมะลิไว้ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของบ้าน จะช่วยให้คนในบ้านได้รับความปราถนาดี เป็นที่รัก ที่คิดถึงของคนทั่วไป และทำให้คนในบ้านมีความบริสุทธิ์ รู้จักกตัญญูทวดที่ต่อผู้มีพระคุณ นอกจากนี้มีลียงถือเป็นดอกไม้ประจันแม่แห่งชาติอีกด้วย

ขณะที่คุณสมบัติเด่นของดอกมะลินั้น เป็นพืชที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดีย และแถบอาหรับ เป็นไม้พุ่มรอเลื้อย ลำต้นเล็กกลมสูงประมาณ 2 เมตร ผิวเปลือกลำต้นสีขาวแตกสะเก็ดเล็กน้อย แตกกิ่งก้านสาขารอบต้น กิ่งอ่อนมีขนสั้นๆ สีขาว ใบเดี่ยวออกตรงข้ามกันรูปไข่ปลายแหลม ขอบใบเรียบเป็นมันสีเขียวเข้ม ดอกเดี่ยว หรือออกเป็นช่อตามซอกใบ และปลายกิ่ง สีขาวสะอาด มีกลิ่นหอมเย็น แต่ละดอกมีกลีบเลี้ยงเป็นหลอดสีเขียวอมเหลืองอ่อนๆ ปลายแยกเป็นเส้น 8-10 เส้น กลีบดอกสีขาวมี 6-10 กลีบ เรียงเป็นวงกลม หรือซ้อนกันเป็นชั้นแตกต่างกันตามสายพันธุ์ของมะลิ ซึ่งมีทั้งดอกกลา และดอกซ้อน

ส่วนวิธีการปลูกและรักษานั้น มะลิชอบดินร่วนซุย แสงแดดครึ่งวันถึงตลอดวัน ต้องการน้ำและความชุ่มชื้นปานกลาง ควรหมั่นพรวนดิน รดน้ำ ใส่ปุ๋ย คอยระมัดระวังเพลี้ย และแมลงศัตรูพืชอย่างสม่ำเสมอ ที่สำคัญหากต้องการให้ดอกดก ควรใช้น้ำขาวข้าวรดทุกวัน รวมถึงต้องตัดใบออกบ้าง ต้องหมั่นตัดแต่งกิ่งเสมอ

มะลิจะให้ดอกสวยตลอดปี แต่มักให้ดอกดกมากเป็นพิเศษในฤดูร้อนถึงต้นฤดูฝน เพราะชอบอากาศร้อนชื้น ขยายพันธุ์โดยการตอน ปักชำและแยกกอ

ประโยชน์ของมะลินั้น ใช้น้ำแช่ดอกสดใช้กินบำรุงหัวใจให้ชุ่มชื้น ส่วนดอกแห้ง นำมาต้มน้ำ หรือชงน้ำร้อนดื่มปรุงเป็นยาหอม จัดอยู่ในเภสัชทั้งห้า ใช้ถอนพิษไข้ ดับพิษร้อน แก้อ่อนในกระหายน้ำ บำรุงครรภ์ แก้กษัย บิด ปวดท้อง ผิวหนังผื่นคัน แผลเรื้อรัง

ส่วนใบสดนำมาตำกับกากมะพร้าว หรือก้นกะลาพอก หรือทาแผลพุพอง แก้กษัยเรื้อรัง แก้กษัยฝีดาษ ยอดใบสด 3 ยอดนึ่งมาตำพอกบริเวณรอยแผลเป็นทำให้จางลงได้

ขณะที่รากทำให้ละเอียด ใส่ไข่ไก่แดงต้มสุกแล้วอุดตามโรฟัน แก้อืดออกตามโรฟัน หากนำรากสดๆ ผสมเหล้าพอกขมับ ช่วยแก้ปวดศีรษะ หากนำมาฝนต้มน้ำดื่ม แก้อ่อนปวดศีรษะ นอนไม่หลับ เครียด หลอดลมอักเสบ ควรใช้ปริมาณแต่น้อย เพราะหากรับประทานมากไปอาจทำให้สลบได้

นอกจากนี้ดอกมะลิ ยังสามารถนำไปสอยเป็นพวงมาลัย ซึ่งถือเป็นศิลปวัฒนธรรมเก่าแก่ และเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย มะลิเป็นสัญลักษณ์แทนความรัก ความผูกพันระหว่างแม่-ลูกอีกด้วย แต่หากเป็นดอกมะลิซ้อนใช้ปักแจกันให้ความสวยงาม

พร้อมทั้งยังกล่าวกันว่า หากนำน้ำที่ลอยดอกลิมาล้างหน้าจะทำให้ตาสว่าง หรือนำไปผสมอาหารทำให้มีกลิ่นหอม นอกจากนี้ดอกมะลียังเป็นส่วนผสมสำหรับแต่งกลิ่น หรืออบกลิ่นขนมให้หอม ใช้ออบผ้า และแต่งกลิ่นใบชา เพียงแต่ชาดอกมะลิไม่ควรรับประทานติดต่อกันเป็นประจำ เพราะจะทำให้ความจำไม่ดี ดอกมะลิสกัดเป็นน้ำหอมระเหย ใช้ปรุงแต่งเครื่องประพินผิว และเครื่องสำอาง นอกจากนี้น้ำมันหอมระเหยจากดอกมะลียังมีฤทธิ์ไล่หมัดได้ด้วย..

2.7.3 มหาหงส์

มหาหงส์ (ชื่อวิทยาศาสตร์: *Hedychium coronarium* J.G. Koenig; อังกฤษ: White Ginger) เป็นพันธุ์ไม้พวกเดียวกัน ขิง ข่า และขมิ้น อยู่ในวงศ์ Zingiberaceae ชอบขึ้นในที่ชื้นแฉะ หรือตามชายป่าใกล้ลำธาร เจริญเติบโตได้ดีในที่ที่มีแสงแดดรำไร พบขึ้นมากในภาคเหนือ มีชื่ออื่นๆ ได้แก่ หางหงส์ กระจายเหิน ตาน่าน เหินแก้ว และเหินดำ ขยายพันธุ์โดยใช้เหง้า ส่วนที่อยู่เหนือดินเป็นลำตรง สูง ๑-๒ ม. ใบจากโคนมีขนาดเล็ก และเรียงห่างๆ กัน ใบถี่ตรงใกล้ยอด รูปขอบขนานปลายแหลมหรือมนเล็กน้อย ยาว ๒๐-๓๐ ซม. กว้าง ๗-๑๐ ซม. ดอกออกที่ยอดเป็นช่อสั้น มีใบประดับสีเขียวรูปคล้ายเรือเรียงเป็นกระจุก ดอกมีสีขาวล้วน ขนาดประมาณ ๗ ซม.บานครั้งละ ๑-๓ ดอก โคนเป็นหลอดเล็ก ยาว ดอกมีกลิ่นหอมเย็น ในตำรากบิลว่านกล่าวว่า ดอกว่านชนิดนี้มีกลิ่นหอมแรงกว่าว่านทั้งปวง[1] ผลเป็นรูปรีขนาดประมาณปลายนิ้ว แตกเป็น ๓ พู ในธรรมชาติบานในช่วงฤดูฝน

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ ขึ้นได้ดีทั่วประเทศ เหง้าบดผสมน้ำผึ้งใช้เป็นยาแก้กระษัย น้ำคั้นทาแก้ฟกช้ำ เชื่อว่าเป็นไม้มงคลทางเมตตามหานิยม ปลูกไว้กับบ้านเรือนจะเป็นสิริมงคลอย่างสูง

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรวุฒิ วิริยะพงษ์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการซื้อ เครื่องประดับอัญมณีของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานครผลการศึกษาพบว่าประชาชนจะซื้อ เครื่องประดับอัญมณี เพราะเห็นว่าการซื้อ เครื่องประดับอัญมณีเพื่อสวมใส่ จะเป็นการเพิ่มความสวยงามและเป็นการเพิ่มบุคลิกที่ดีให้แก่ตนเอง การซื้อ จึงเป็นการซื้อให้กับตนเองเป็นส่วนใหญ่โดยไม่ได้เจาะจงซื้อในโอกาสใดเป็นพิเศษและตัดสินใจซื้อเมื่อเห็นแบบ ที่ถูกใจราคาเหมาะสมสถานที่ซื้อส่วนใหญ่ จะเป็นร้านค้าที่อยู่บริเวณศูนย์การค้าสิ่งที่จะสามารถสร้างความพึง พอใจในการซื้อได้มากที่สุดคือ การซื้อที่มีการรับประกันคุณภาพสินค้าราคาไม่ได้เป็นปัจจัยที่ สำคัญที่สุดในการ ตัดสินใจซื้อแต่รูปแบบและสวดลายเป็นสิ่งที่คุณซื้อให้ความสำคัญในลำดับแรกแรกในการตัดสินใจซื้อ เมื่อ พิจารณาระดับราคาที่คุณซื้อส่วนใหญ่ตัดสินใจซื้อคือ ระดับต่ำกว่า 30,000 บาทลงมา และกลุ่มคนที่มีความ แตกต่างกันในด้านปัจจัยส่วนตัวจะมีความแตกต่างในด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อซึ่งวางกลยุทธ์ทางด้าน การตลาดจะต้อง ให้มีการเลือกใช้กลยุทธ์ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อที่จะสามารถทำให้ผู้ประกอบการ แข่งขันในตลาดได้

รัตติกาล หลักคำ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องออกแบบเครื่องประดับจะตีจากเครื่องเคลือบดินเผา ตามแนวคิดลัทธิมินิมอลลิสม์ (minimalism) โดยมุ่งเน้นความสำคัญและการสร้างสรรค์ความงามด้วยวัสดุ เครื่องเคลือบดินเผาที่มีการสร้างเรื่องราวผ่านชิ้นงานเครื่องประดับที่ได้แรงบันดาลใจมาจากสัตว์ในเทพนิยาย เพื่อให้เป็นเครื่องประดับที่มีคุณค่าต่อความรู้สึกของผู้เป็นเจ้าของ ประกอบกับการออกแบบที่ใช้แนวคิดการ ลดทอนรายละเอียด และแสดงคุณสมบัติของวัสดุเครื่องเคลือบดินเผาที่มีความเป็นเอกลักษณ์ในตัวเอง ตาม หลักการสร้างสรรค์ผลงานของลัทธิมินิมอลลิสม์ โดยผ่านการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัสดุเครื่องเคลือบดินเผา ความเป็นมาลักษณะการสร้างสรรค์ผลงานของลัทธิมินิมอลลิสม์ และข้อมูลต่างๆ เช่น กลุ่มเป้าหมาย ความ เป็นไปได้ทางการตลาด เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาข้อสรุปมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์เครื่องประดับสติ จากเครื่องเคลือบดินเผาตามแนวคิดลัทธิมินิมอลลิสม์

ปรารธนา นันทาหนู (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องการออกแบบเครื่องประดับเงินสำหรับวัยรุ่น โดย ศึกษาข้อมูลเอกสารเพื่อสร้างกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของเครื่องประดับเงินของวัยรุ่นจะลงพื้นที่ เก็บข้อมูลภาคสนามภายใต้กรอบความคิดจากการศึกษาเอกสาร เว็บไซต์ และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เลยเข้าสู่ พื้นที่แหล่งผลิตเครื่องประดับเงินเพื่อเก็บข้อมูลสภาพทั่วไปของผลิตภัณฑ์ และเริ่มคิดออกแบบสร้างสรรค์ ภายใต้กรอบแนวคิดการออกแบบเครื่องประดับเงิน โดยศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้วัสดุมาสร้างผลิตภัณฑ์ เมื่อได้ชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วสรุป ประเมิน และอภิปรายผล นำเสนอผลงานแนวทางการออกแบบ เครื่องประดับเงินสำหรับวัยรุ่นโดยได้แนวคิดมาจากปะการังกับดอกไม้ทะเล

รัชณี วุฒิเศรษฐไพบุลย์ (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสามารถในการแข่งขันของหัตถกรรมอุตสาหกรรมเครื่องประดับเงินในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นางปัจจัยการผลิตมีข้อได้เปรียบคือ แรงงานมีฝีมือมีรากฐานทางวัฒนธรรม ข้อด้อยคือ พึ่งพิงวัตถุดิบจากต่างชาติ ขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัย แรงงานมีระดับการศึกษาต่ำ คำนั่นกออกแบบที่มีคุณภาพ ด้านปัจจัยสนับสนุน มีข้อได้เปรียบคือ มีธุรกิจปลายน้ำอยู่ในพื้นที่มีสถาบันส่งเสริมสนับสนุนพร้อม ข้อด้อยคือความร่วมมือ ระหว่างผู้ผลิตและสถาบันส่งเสริมสนับสนุนมีค่อนข้างน้อย ด้านกลยุทธ์โครงสร้างองค์กรและสภาวะการแข่งขันมีข้อได้เปรียบคือ มีกลยุทธ์การผลิตระบบพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ และการแข่งขันสูงด้านรูปแบบและคุณภาพ แต่มีข้อได้คือขาดความรู้ทางด้านการตลาดและการส่งเสริมการตลาด รวมทั้งขาดทัศนคติในการพัฒนาตนเองและธุรกิจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์หลักเพื่อออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด อาร์ตนูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน โดยมุ่งเน้นการสร้างสรรค์ความงามด้วยวัสดุเงิน และอัญมณี ที่มีการสร้างเรื่องราวผ่านชิ้นงานที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ดอกไม้ในวรรณคดีไทย โดยออกแบบให้เข้ากับรูปแบบการดำเนินชีวิตของหญิงสาว 3 บุคลิกคือ สาวมั่น สาวหวานและสาวเปรี้ยว ซึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ช่วยสื่อถึงตัวตนของผู้เป็นเจ้าของได้ โดยการออกแบบครั้งนี้ได้คำนึงถึงการออกแบบให้เข้ากับลักษณะเด่นในการแต่งตัวของแต่ละสไตล์ที่ได้เลือกมา เพื่อให้เครื่องประดับสามารถสื่อถึงอารมณ์บุคลิกและลักษณะของผู้เป็นเจ้าของ โดยดึงเอาเอกลักษณ์ของศิลปะ อาร์ตนูโว มาผสมผสานกับความเป็นไทย โดยให้มีความอ่อนหวาน พริ้วไหว พันเกี่ยวกันไปมาแบบ Noodle Style ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทั้ง 3 ชุด โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารเพื่อสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบใช้ระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ศึกษารูปแบบของศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว (Art Nouveau)
2. ศึกษางานศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว (Art Nouveau) ในปัจจุบัน
3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเครื่องประดับ
4. ศึกษาวัสดุเครื่องเงินและกรรมวิธีการทำต้นแบบเครื่องประดับเงิน

ขั้นตอนที่ 2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในการทำงานวิจัยนี้ แล้วนำผลวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการออกแบบดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังหัวข้อต่อไปนี้

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลของศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว (Art Nouveau)

ศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว(Art Nouveau)	
เนื้อเรื่อง	ศิลปะแบบ อาร์ต นูโว เริ่มต้นที่ประเทศอังกฤษ โดยมีศิลปินกลุ่ม กลาสโกว์สคูล รวมตัวกันขึ้นเพื่อนำเสนอศิลปะแนวใหม่ที่ได้สร้างสรรค์กันขึ้นมา จึงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของกระแสที่เรียกว่า Art and Craft Movement จึงเกิดการปฏิวัติรูปแบบของงานช่างหลายแขนง ให้มีรูปแบบแนวใหม่หรือรูปแบบที่เรียกว่า อาร์ต นูโว นั้นเอง ซึ่งมีลักษณะอ่อนหวาน พริ้ว มีรูปร่างยาวยืด มีการพันเกาะเกี่ยวไปมา หรือเรียกอีกแบบว่า Noodle Style
ผลงาน	ประเทศที่ได้รับความนิยมสูงสุดต่อรูปแบบนี้คือ ประเทศฝรั่งเศส โดยเฉพาะเครื่องประดับได้รับการยกย่องมาก และเป็นที่ยู้งักกันในการเปิดตัวในงาน La Maison de Art Nouveau เมื่อปี ค.ศ.1895 ที่กรุงปารีส นักออกแบบที่มีชื่อเสียงมาก ได้แก่ นาย Rene Lalique จากการชนะเลิศการประกวดออกแบบเครื่องประดับในงาน Exposition Universelle
หลักการที่ใช้ในการสร้างสรรค์งาน	มีแนวทางการออกแบบโดยใช้แรงบันดาลใจจากธรรมชาติและ ความยาวยืดของรูปทรง ทั้งรูปแบบเหมือนจริงและรูปแบบนามธรรม <ul style="list-style-type: none"> -พืชธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ -จากสัตว์และแมลง เช่น ผีเสื้อ แมลงปอ งู ไก่ นกยูง ค้างคาว นกฮูก รวมทั้งสัตว์ในจินตนาการ เช่น สฟริงซ์ -จากวรรณกรรม เช่น เจ้าชายกบ -จากบุคคลสำคัญ -จากวัฒนธรรมต่างถิ่น เช่น วัฒนธรรมญี่ปุ่น -จากความงามของผู้หญิง

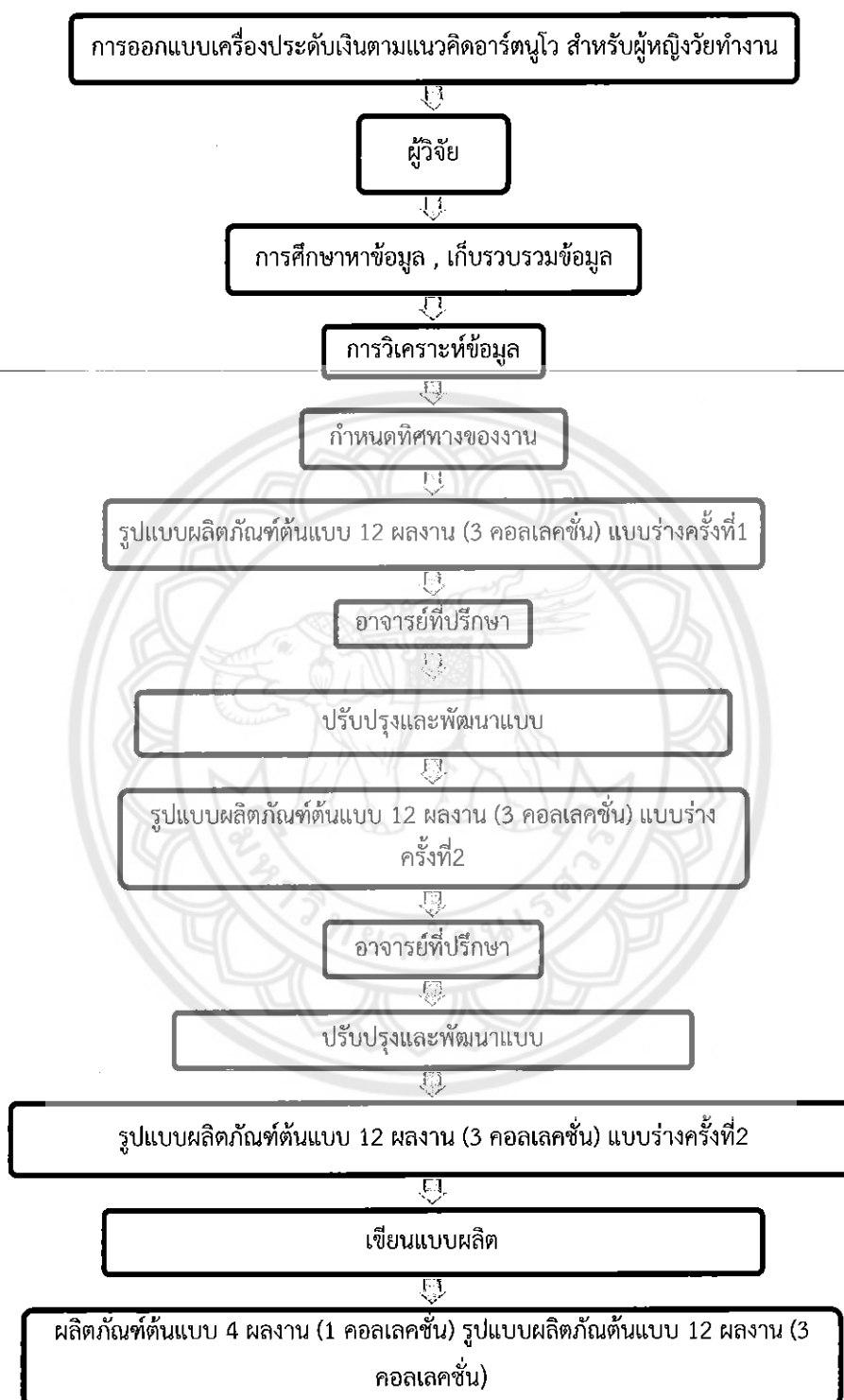
บทสรุป	จากข้างต้นจะเห็นได้ว่า การออกแบบเครื่องประดับยุคอาร์ต นูโว จะมาจากรูปแบบเหมือนจริงทั้งสิ้น ส่วนแบบนามธรรมนักออกแบบยังคงใช้แรงบันดาลใจจากธรรมชาติและควมยาวยืดของรูปทรง แต่มีการเปลี่ยนรูปทรงให้มีลักษณะนามธรรม รูปแบบอาร์ต นูโวได้เป็นที่นิยมในการสร้างสรรค์งานศิลปะและงานช่างมาก
--------	--

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงวิเคราะห์ข้อมูลของศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว (Art Nouveau)

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิด อาร์ตนูโว(Art Nouveau) สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน โดยได้รับแรงบันดาลใจมากจากดอกไม้ในวรรณคดีไทย โดยออกแบบโดยใช้ดอกไม้ในวรรณคดี 3 ดอก ออกแบบให้เข้ากับรูปแบบการดำเนินชีวิตของหญิงสาววัยทำงาน 3 บุคลิก โดยใช้วัสดุเงินเป็นส่วนประกอบหลักและประกอบกับอัญมณีบางส่วน เพื่อให้งานออกมาในรูปแบบของเครื่องประดับยุคอาร์ต นูโว มากที่สุด เพื่อวางแผนการออกแบบผลิตภัณฑ์ในขั้นต่อไป

แผนผังแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว (Art Nouveau) สำหรับ
ผู้หญิงวัยทำงาน

ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์ผลการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว (Art Nouveau) สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน ในครั้งนี้ผู้วิจัยพิจารณาถึงการออกแบบเครื่องประดับเงิน โดยเน้นความงามทางศิลปะเครื่องประดับยุคอาร์ต นูโว (Art Nouveau) มาใช้ในการออกแบบเป็นหลักโดยมีการปรับแก้บางส่วนตามความเป็นไปได้ในการผลิตชิ้นงานต้นแบบ การออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว (Art Nouveau) สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน ผู้วิจัยได้จัดทำต้นแบบจำนวน 4 โครงสร้าง (1 คอลเลคชั่น) ประกอบด้วย

ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินสร้อยคอ(จี้)	1 ชิ้น
ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินต่างหู	1 ชุด ประกอบด้วย ต่างหู 2 ชิ้น
ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินกำไลข้อมือ	1 ชิ้น
ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินแหวน	1 วง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว(Art Nouveau) สำหรับผู้หญิงวัยทำงานมี ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการผลิตเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว (Art Nouveau)
2. เพื่อออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว (Art Nouveau) สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน

4.1 ดำเนินการออกแบบ

งานวิจัยออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว(Art Nouveau) สำหรับผู้หญิงวัยทำงานในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นโอกาสในการพัฒนารูปแบบของเครื่องประดับเงินของไทยให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อเป็นอีกแนวทางเลือกหนึ่งของผู้หญิงวัยทำงานที่ชอบสวมใส่เครื่องประดับ อีกทั้งผู้วิจัยได้หยิบนำความงามของเครื่องประดับยุคอาร์ต นูโว(Art Nouveau) มาสร้างสรรค์ความงามผ่านเครื่องประดับเงินที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ดอกไม้ในวรรณคดีไทย ดอกบัว ดอกมหาหงส์และดอกมะลิ ซึ่งในวรรณคดีแต่ละเรื่องที่ได้เอามา ก็ได้แฝงความหมายที่เปรียบเปรยผู้หญิงที่ต่างกันไป โดยในการออกแบบครั้งนี้ผู้ออกแบบได้ใช้หลักสร้างสรรค์ชิ้นงานที่มีการผสมผสานกันระหว่างดอกไม้ในวรรณคดีไทยและแนวคิดศิลปะเครื่องประดับยุคอาร์ต นูโว (Art Nouveau) โดยใช้ความ อ่อนหวาน พันเกี่ยวกันไปมา เพื่อแสดงความงามที่เป็นเอกลักษณ์ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานตามแนวคิดของอาร์ต นูโว(Art Nouveau)

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการตลาด

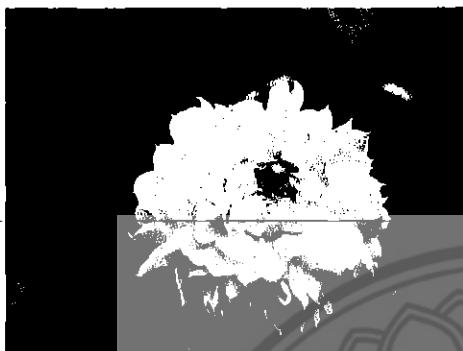
จุดแข็ง	ชิ้นงานมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งแตกต่างจากที่วางขายทั่วไปตามท้องตลาด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของความละเอียด ประณีต รูปลักษณ์ที่ซับซ้อนและยังเป็นเครื่องประดับที่สามารถสื่อถึงตัวตนของผู้สวมใส่
จุดอ่อน	เป็นรูปแบบที่หาได้ยากตามท้องตลาด จึงทำให้ยังไม่เป็นที่รู้จักกันในวงกว้าง ด้วยความที่มีรูปแบบที่ซับซ้อน จึงทำให้กระบวนการผลิตนั้นเกิดข้อจำกัดในการขึ้นรูปทรงต่างๆ และใช้เวลานาน
โอกาส	ในปัจจุบันตลาดเครื่องประดับนั้น จะเน้นรูปแบบที่ขายได้ดีหรือรูปแบบที่ทำสีบต่อกันมาจากบรรพบุรุษ จึงมีการทำแบบเดิมออกมาซ้ำๆกันออกมา จึงส่งผลให้เครื่องประดับชิ้นนี้เป็นรูปแบบที่แตกต่างจากเครื่องประดับตามร้านทั่วไปเป็นอย่างมาก ซึ่งจะช่วยสร้างความดึงดูดให้กลุ่มลูกค้าเป็นอย่างดี
อุปสรรค	เป็นธุรกิจที่ต้องใช้การลงทุนที่สูงและขึ้นอยู่กับรสนิยมของผู้บริโภค อีกทั้งตัวชิ้นงานที่ทำยากและมีรูปแบบที่ซับซ้อน อาจทำให้ราคาของเครื่องประดับสูงเกินกว่ารูปแบบปกติ

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการตลาด

ยี่สุ่นกุหลาบมะลิซ้อน
 ลำดวนทวนใจให้โคคลลา
 ขุนช้างขุนแผน : รัชกาลที่ ๒

ช่อนผู้ซุกกลิ่นกวีลลา
 สายหยุดหยุดข้าแล้วยืนชม

ชื่ออื่นๆ: ข้าแตก เทียนบุบ มะลิ มะลิป้อม
 ชื่อสามัญ: Arabian jasmine
 ชื่อวิทยาศาสตร์: *Jasminum sambac* L.
 วงศ์: OLEACEAE
 ต้นกำเนิด: ประเทศแถบเอเชีย เช่น อินเดีย คาบสมุทรอาระเบีย

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 1

ชื่อสมุนไพร: มหาหงส์
 ชื่ออื่นๆ: กระจ่างเห็น หงษ์สี (กลาง); ตาห่าน
 เข็มแก้ว เข็มสำ (มหาสารคาม)
 ชื่อวิทยาศาสตร์: *Hedychium coronarium* J. Koning.
 ชื่อวงศ์: Zingiberaceae

ถิ่นกำเนิด : พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ร.2

สาวหยุดผูกกับปิ่นจำปา กระฉับกระฉวย
 ลำดวนดอกดกเต็ม ยี่ม้ายับสารภีโก้

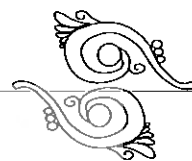
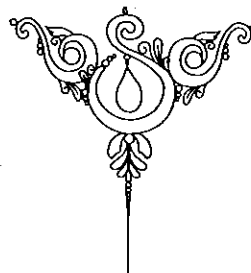

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 1

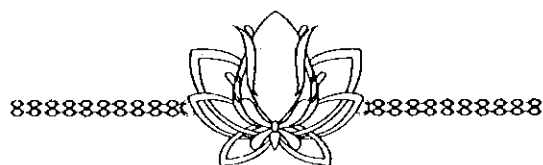
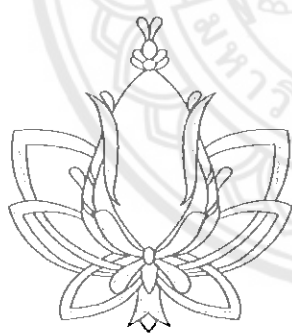
ช่อกลิบลูกกลิ้งประกบแทน
เส้นมือนามภักดิ์กษัตริย์
ขุนช้างขุนแผน : สุพรรณบุรี

เหมือนกลิ้งเก็บโรบมเมื่อส่งตัว
เหมือนมือรำปรนนิบัติพิศวีโว

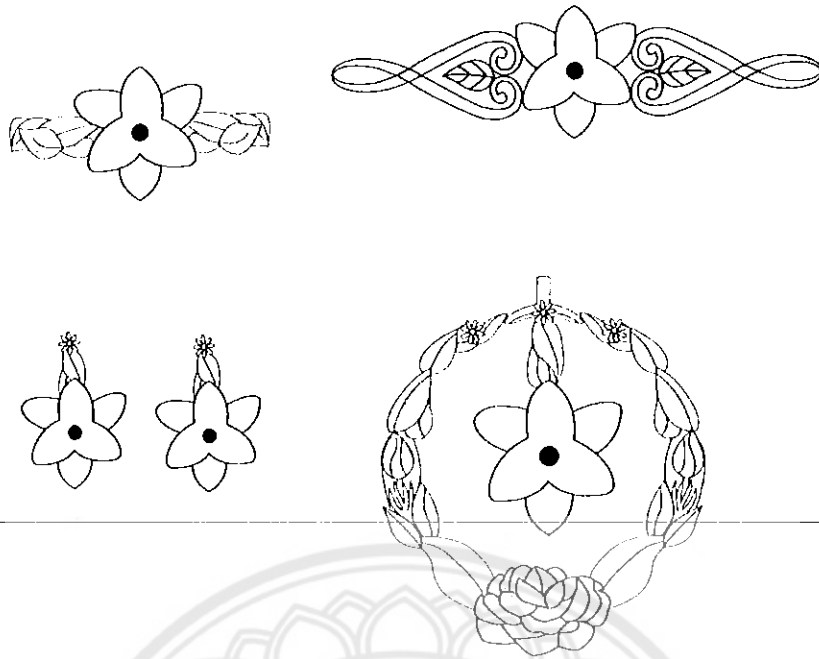
ชื่อวิทยาศาสตร์ Polianthes tuberosa
ชื่อวงศ์ AGAVACEAE
ชื่อสามัญ Tuberose
ชื่ออื่นๆ ช่อกลิบลูก
ถิ่นกำเนิด อเมริกาใต้

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 1

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 2

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 2

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 2

INSPIRATION

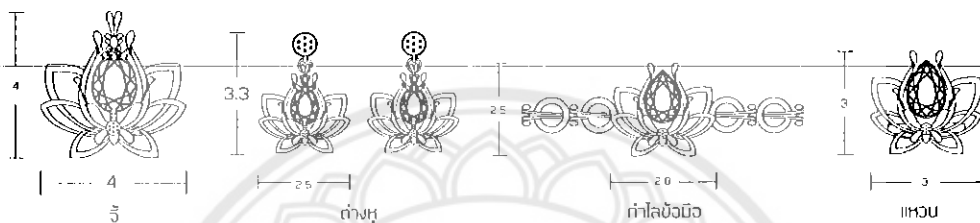
ดอกบัว

จระเข็ดตังเจดน้อง
นิลกรรหยาบโหบกรวงญ
ใบเรียบล่งในบุนเป
มีกรำทุกให้ให้

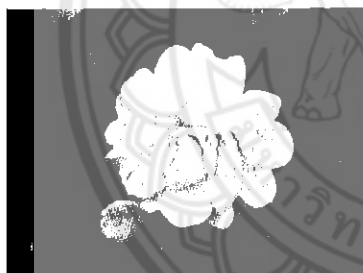
นางบุษ ฤาแม่
สวาดีใหม่
บัวมาก
ถึงน้องฤาเอ

(โคลงกวากกมาส ส.2 น. 718)

บุนเปบัวมาก เกิดจากการประสมคำ "บุนเป" หมายถึง "ดอกบัว" และคำว่า "มาก" หมายถึง กว้าง ซึ่งตีความได้ว่า ดอกบัว มีความหมายแฝงว่า มีความสดชื่นเมื่อได้พบเห็น แล้วเมื่อได้กับคำว่า มาก จึงช่วยให้อำริบทบุนเปหญิงดังกล่าวมีคุณค่าเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับบุนเปหญิง จึงเปรียบเทียบกับเป็นสาวน้อย ที่ดูมีความสง่างาม โดยการออกแบบจะเน้นเป็นสร้อยคอบางเบา เพื่อสร้างความเก๋และไม่ทำให้รู้สึกอึดอัด

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 3

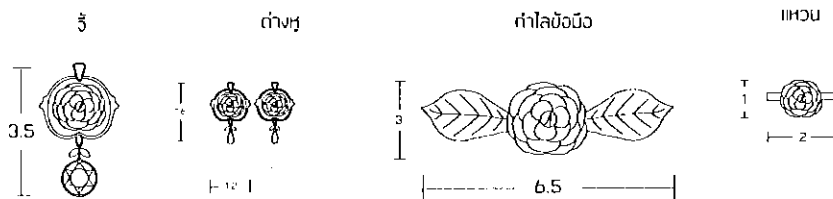

มะลิซ้อน

ดูมีสิเนวลลวอว้อน
สองเนตรงานกว่ามตุคิม
งามโอษฐ์ถึงใบไม้จ้วน
งามรูปเลอสรรรวิญญา

มะลิซ้อนดูดำไปหมดสิ้น
ยามนี้เป็นปิ่นโลกา
งามครุดถึงลายเรธา
งามขึงบุนมาเบ้งบาน
(บทประพันธ์ของบางกอกคุณดล)

โดยทั่วไปเปรียบความขาวของนิ้วนางศกุนดลว่า ชาวเสียนมะลิซ้อนยังดูดำ ซึ่งโดยธรรมชาตินี้ ดอกมะลิเป็นดอกไม้ที่ขาวมากอยู่แล้ว แต่เมื่อเปรียบว่านิ้วของนางชาวเสียนมะลิซ้อนดูดำ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับบุนเปหญิงจึงเปรียบเป็นสาวหวาน โดยออกแบบเน้นสร้อยคอเล็ก ๆ สั้นๆ โชว์ลวดลาย

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 3

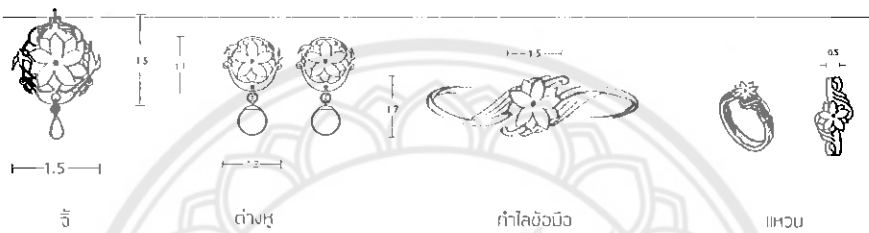

มะลิซ้อน

ดุมิวสีนวลลอมอว้อม
สองเนตรงามกว่านฤคิน
งามไฉนวิจิตรไมไฉน
งามรูปเลอสรรรยวิภูษา

มะลิซ้อนดุดำไปหมดสิ้น
นางนี้เป็นนิมโลกา
งามกรดังลามเรยา
งามนึ่งบุบมาบังบาน
(บทประพันธ์ของนางศกุนตลา)

โดยทั่วไปได้เปรียบเทียบความยาวของนิ้วบางศกุนตลาคว่า ยาวเสียวมะลิซ้อนบังดุดำ ซึ่งโดยธรรมชาตินั้น ดอกมะลิเป็นดอกไม้ที่ขาวมากอยู่แล้ว แต่เมื่อเปรียบว่านิ้วของนางขาวเสียวมะลิซ้อนดุดำ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผู้หญิงจึงเปรียบเป็นสาวหวาน โดยออกแบบเน้นสร้อยคอเล็ก ๆ สั้นๆ โชว์หลอดลาน

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 3

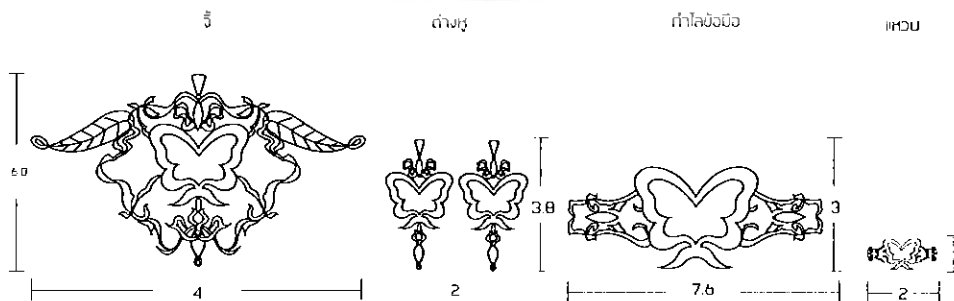

มหาหงส์

สาวหยุดมุขจินจำปา
สำนวนดอกตกตกเต็ม

กรรม์การ์มหาหงส์สิงโค
มีเป้งขึ้นสารทึขี้โต
(5 หน้า : พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7)

รูปทรงดอกไม้มี ขาวบริสุทธิ์เหมือนหงส์คืน ขึ้นเป็นนกลีลาวรรณคดี นามบาทเทียบถึง กล้ายส่องลอมอว้อมในจากทวงบ่างส่งงาน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผู้หญิง จึงเปรียบเป็นสาวเปรี้ยว ขึ้นใจ โดยออกแบบเครื่องประดับให้มีขนาดที่โดดเด่น กับความยาวของเครื่องประดับที่เพิ่มความโดดเด่น

ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงแบบร่างครั้งที่ 3

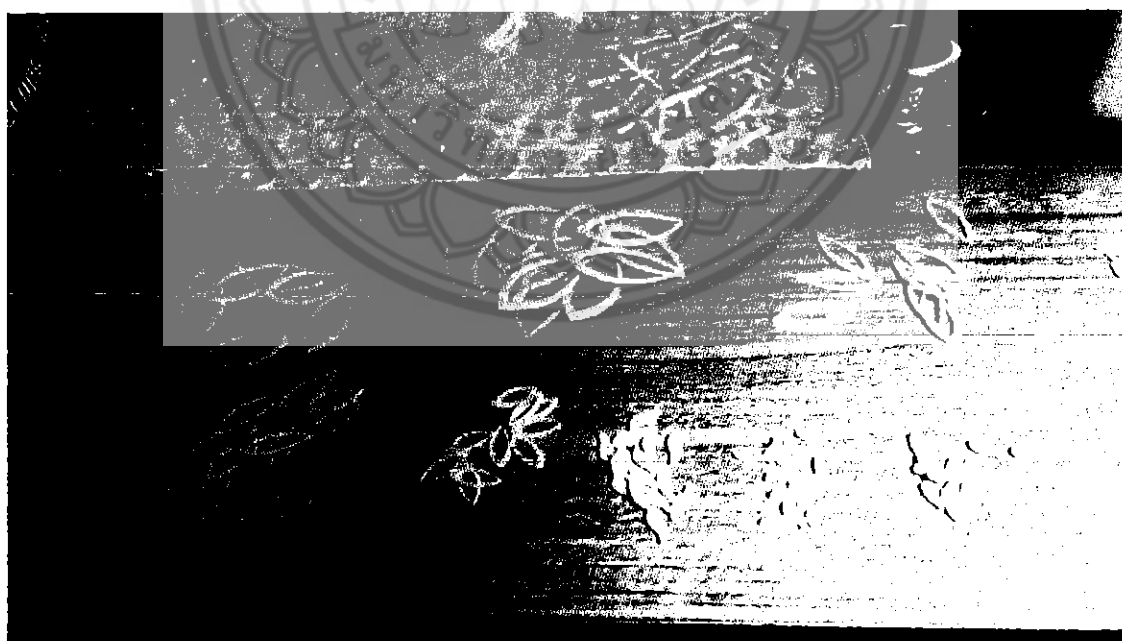
ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงเทคนิคการเชื่อมงาน

ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงเทคนิคการเชื่อมงาน

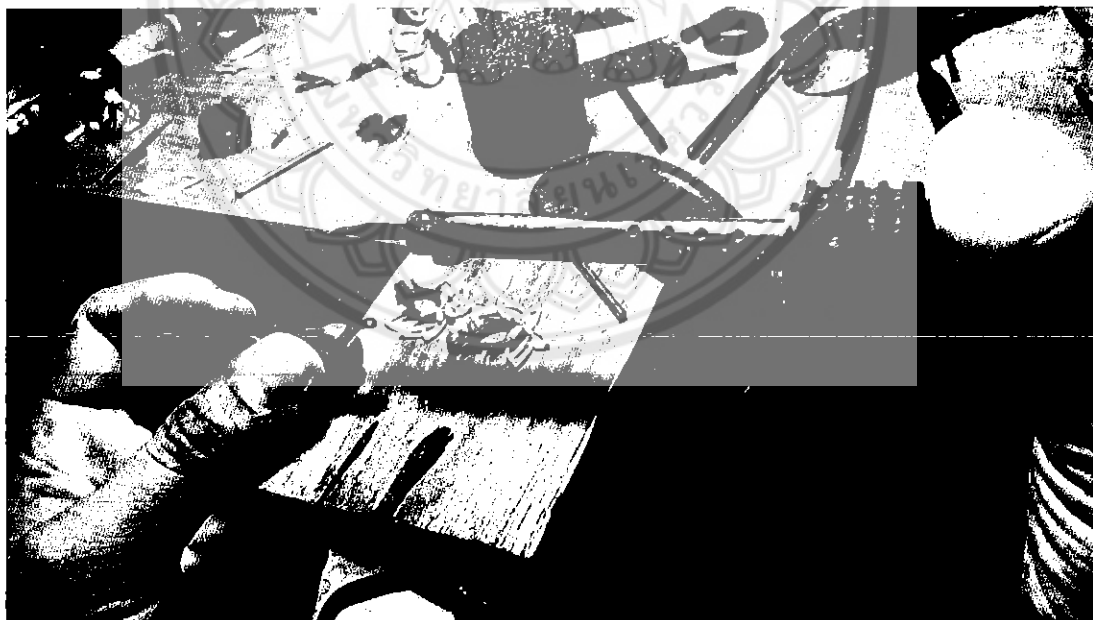
ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงสายกำไลข้อมือ

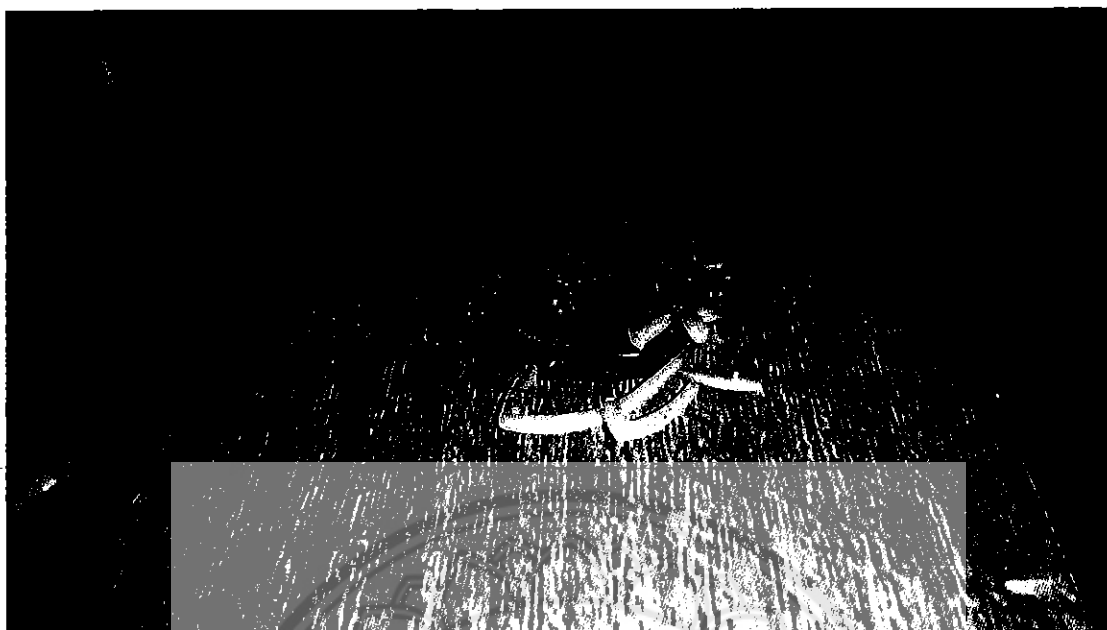
ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงเทคนิคการแกะเว้าซ์

ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงเทคนิคการแกะเว้ากซ์

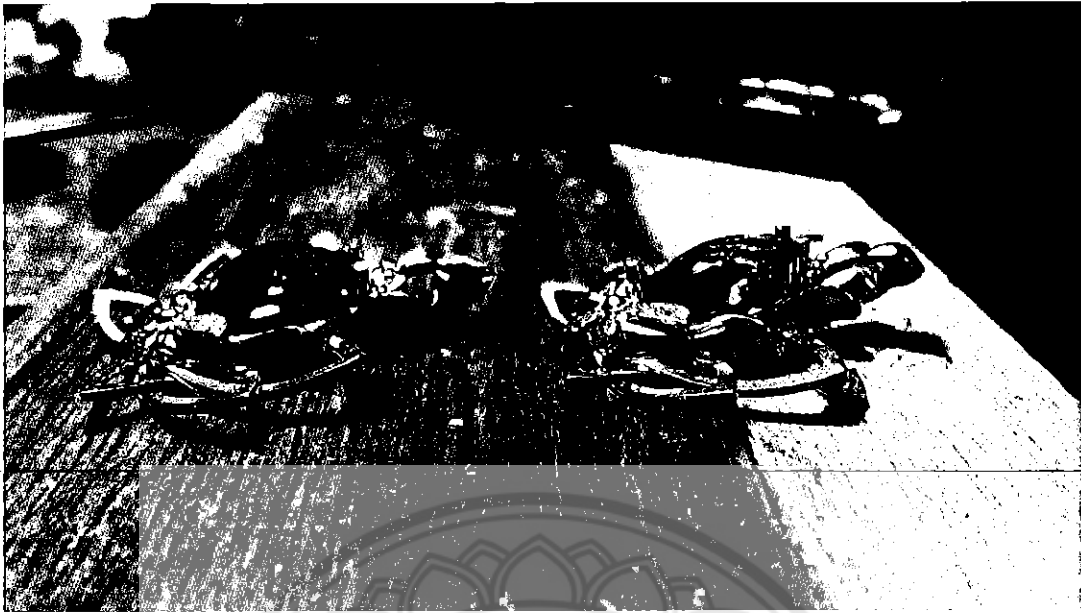
ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงเทคนิคการแกะเว้ากซ์

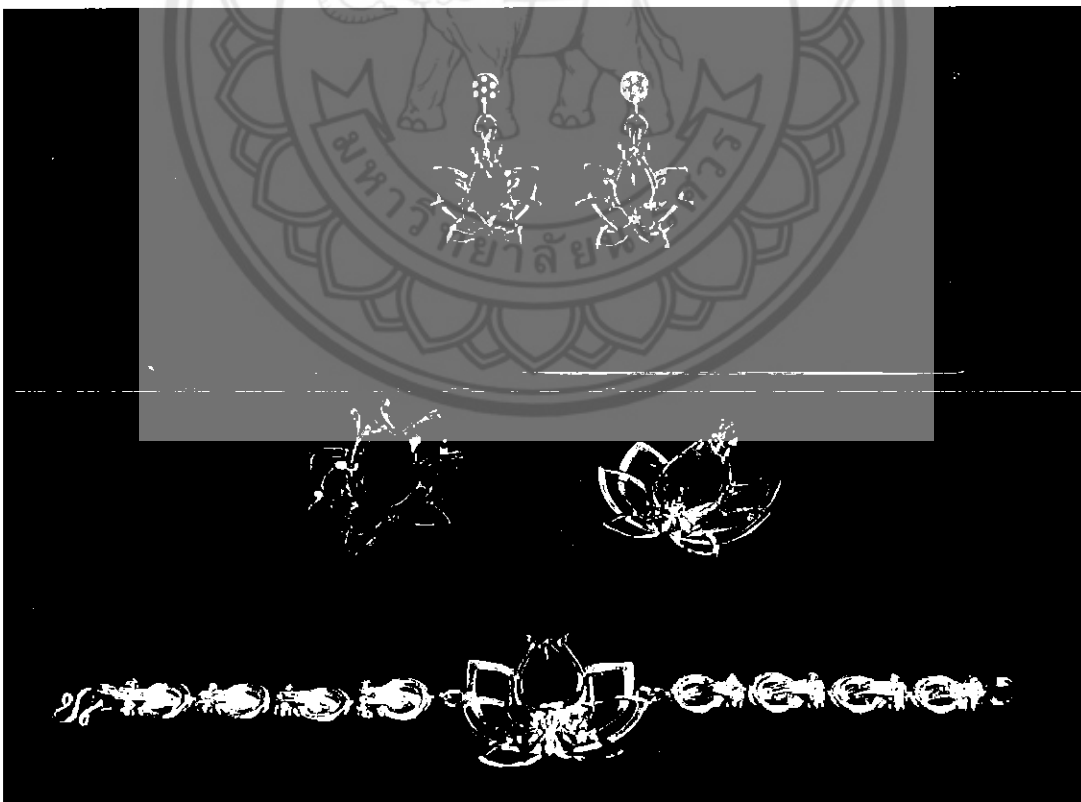
ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงชิ้นงานแกะแว็กซ์ที่สมบูรณ์

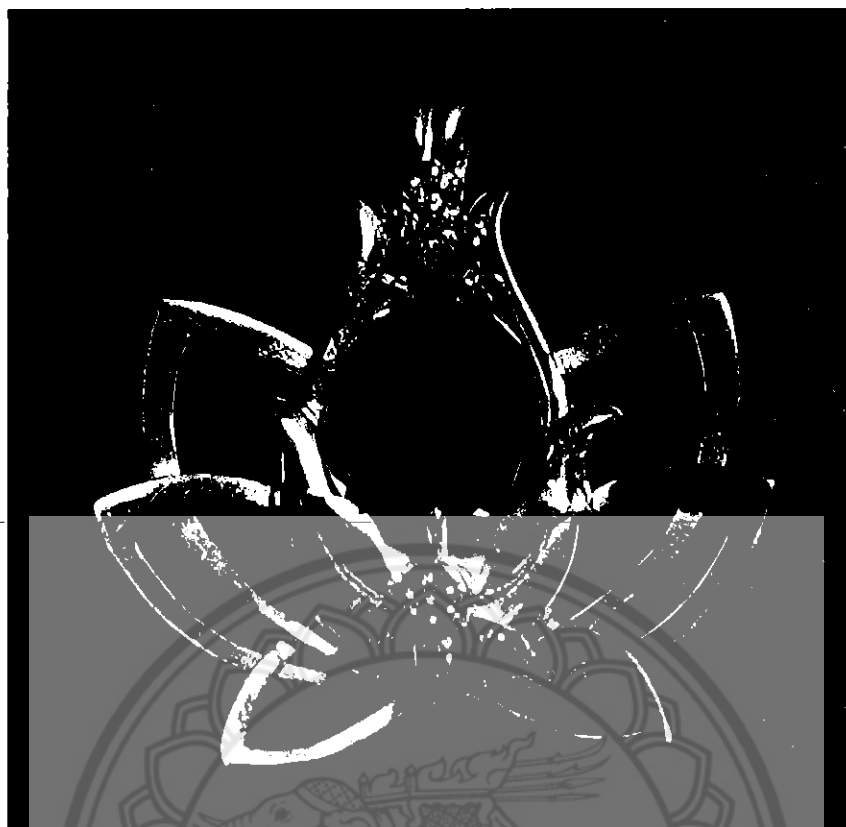
ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงชิ้นงานหลังจากออกจากโรงหล่อเงิน

ภาพที่ 4.18 ภาพแสดงชิ้นงานหลังจากออกจากโรงหล่อเงิน

ภาพที่ 4.19 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

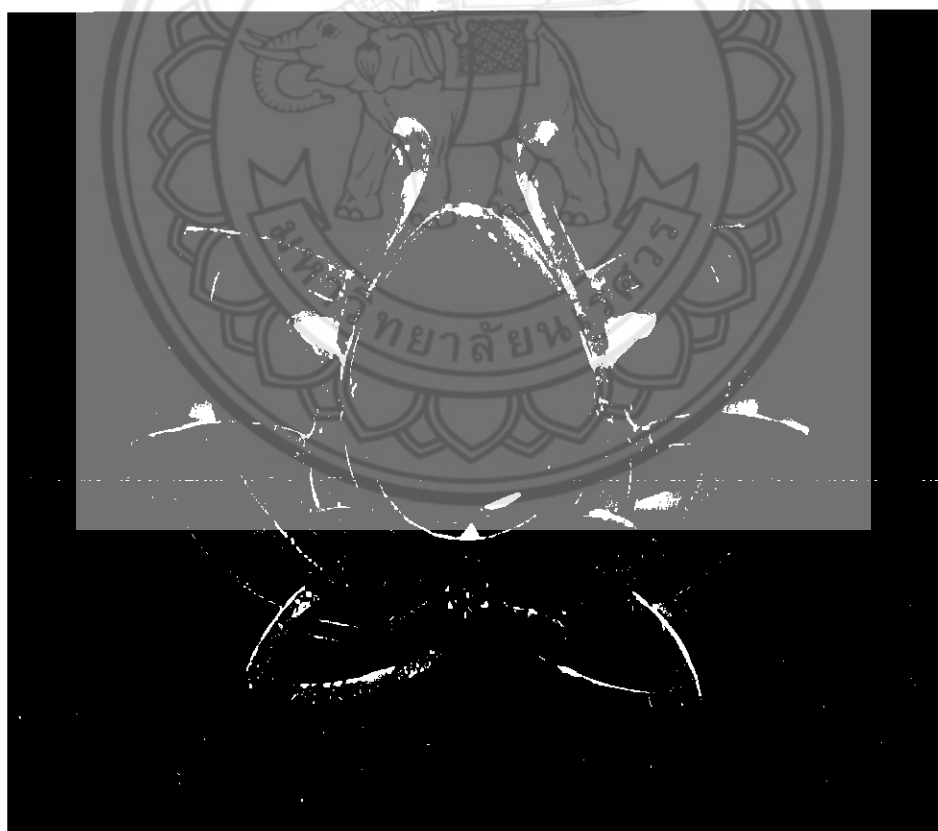
ภาพที่ 4.20 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

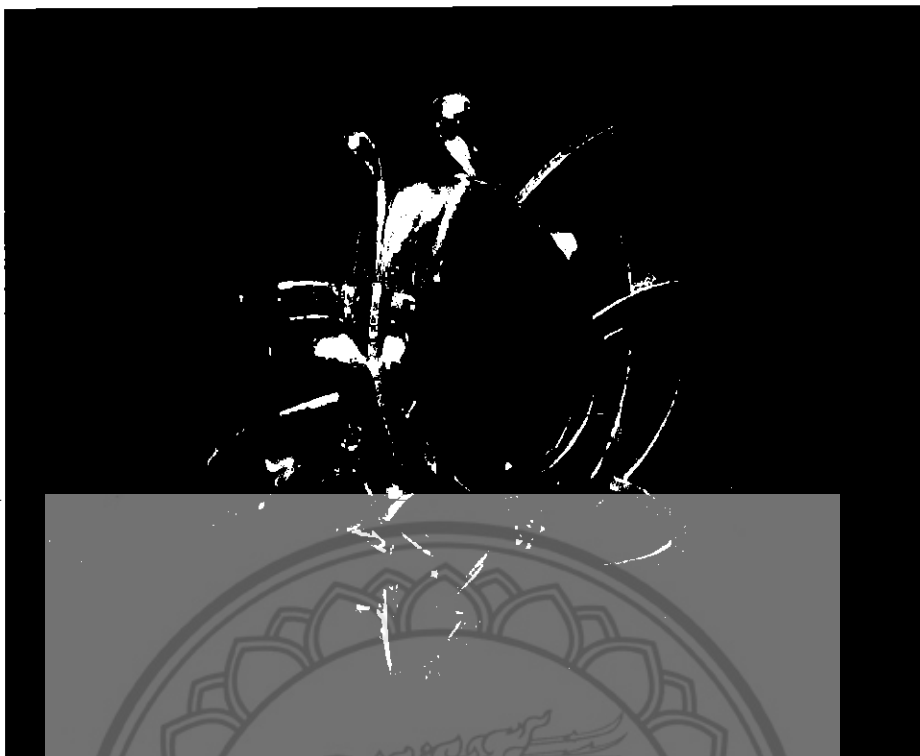
ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 4.22 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

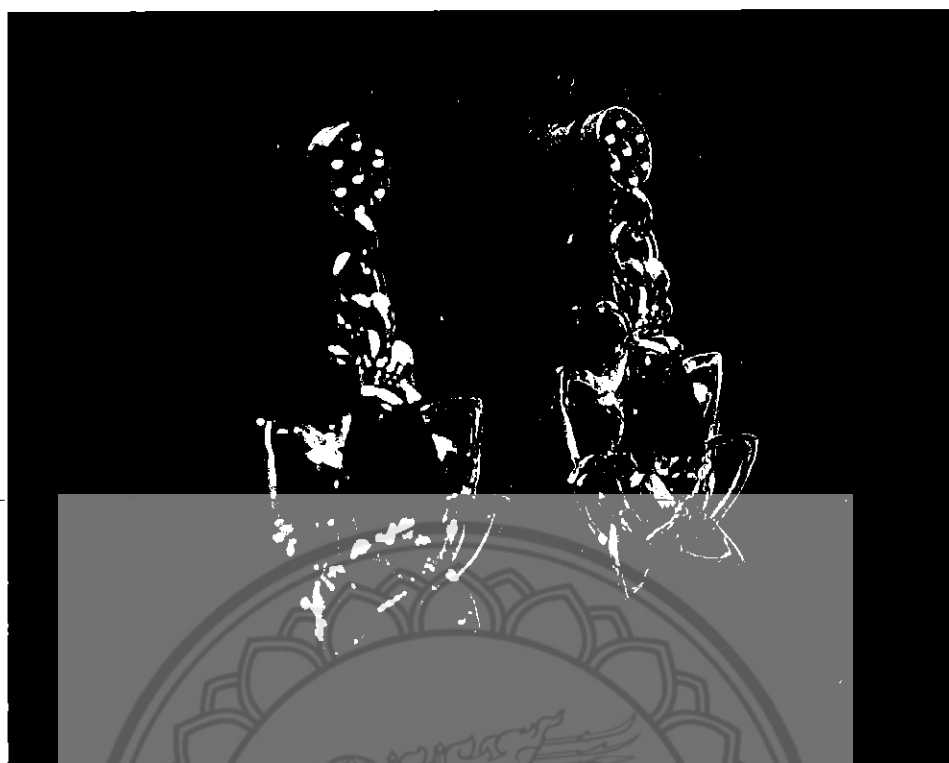
ภาพที่ 4.23 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 4.24 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 4.25 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 4.26 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 4.27 ภาพแสดงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

บทที่ 5

บทสรุป

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ในหัวข้อ การออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว (Art Nouveau) สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงเครื่องประดับเงิน เพื่อช่วยส่งเสริมการขายและช่วยสร้างเอกลักษณ์ในตัวเครื่องประดับให้มีความโดดเด่น ประณีต แตกต่างจากเครื่องประดับเงินทั่วไป ทำให้สามารถดึงดูดกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นผู้หญิงวัยทำงานที่ให้ความสนใจในเครื่องประดับเงิน โดยดึงเอาเอกลักษณ์ของดอกไม้ในวรรณคดีไทย มาร่วมใช้ในการออกแบบ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคมากที่สุด

โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการผลิตเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว (Art Nouveau)
2. เพื่อออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว (Art Nouveau) สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน

โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

1. ศึกษารูปแบบของศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว (Art Nouveau)
2. ศึกษางานศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว (Art Nouveau) ในปัจจุบัน
3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเครื่องประดับ
4. ศึกษาวัสดุเครื่องเงินและกรรมวิธีการทำต้นแบบเครื่องประดับเงิน
5. ศึกษากรรมวิธีการทำต้นแบบเครื่องประดับเงิน
6. ทำการออกแบบและปรับปรุงแบบจนได้แบบที่สมบูรณ์ เขียน Working Drawing เพื่อนำไปทำต้นแบบ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน ให้สอดคล้องกับการศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 1-6 โดยออกแบบให้รูปลักษณะของเครื่องประดับ สามารถสื่อความหมายบ่งบอกถึงตัวตนของผู้เป็นเจ้าของได้ โดยใช้เอกลักษณ์ของดอกไม้ทั้ง 3 ชนิด เป็นตัวแทนสื่อถึงบุคลิกของหญิงสาวทั้ง 3 บุคลิก ประกอบกับออกแบบตามแนวคิดอาร์ต นูโว โดยเป็นต้นแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงานที่ประกอบไปด้วย

- 1.สร้อยคอ(จี้)
- 2.แหวน
- 3.ต่างหู
- 4.กำไลข้อมือ

โดยเลือกวัสดุเงินมาเป็นวัสดุหลักในการทำต้นแบบเพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับงานออกแบบเครื่องประดับเงิน โดยข้อดีของวัสดุที่ใช้คือ จะมีสีขาว สุกสว่าง ด้านและซุน เมื่อนำมาขัดล้างและเจียรอีกครั้งก็จะเกิดความเงางามขึ้นมา ทำให้ตัวงานดูมีมูลค่าและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผู้สวมใส่

5.2 อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาพบว่า ผลงานการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน เป็นการดึงเอารูปแบบความสวยงามของดอกไม้ในวรรณคดี มาเข้าร่วมในการออกแบบผลงาน ในตัวงานมีความประณีต ชับซ้อน ที่ต้องอาศัยความพิถีพิถันในการผลิตแสดงออกถึงความเอาใจใส่ ในทุกขั้นตอนตั้งแต่การออกแบบ การแกะแว็กซ์ การหล่อและการขัด เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่ได้ออกมา

2. ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงานโดยมุ่งเน้นไปที่วิถีชีวิตการทำงาน การใช้ชีวิต โดยมีการนำดอกไม้ในวรรณคดีไทยมาตีความหมายเป็นผู้หญิงแต่ละประเภทแล้วจึงนำมาออกแบบ และผสมผสานแนวความคิดของผู้วิจัยทำให้ได้ผลงานที่มีความแปลกใหม่และสามารถใช้งานได้จริง โดยออกแบบให้มีความเชื่อมโยงกับงานวิจัยอื่นๆ เช่น การออกแบบเครื่องประดับเงินสำหรับวัยรุ่นของ นางสาวปรารถนา นันทาหนู เมื่อปี 2555 หรือจะเป็นผลงานการออกแบบเครื่องประดับของ Rene Lalique ศิลปินชื่อดังชาวฝรั่งเศส ที่มีชื่อเสียงด้านการออกแบบเครื่องประดับยุคอาร์ตนูโว เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานออกแบบให้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. การออกแบบเครื่องประดับเงินตามแนวคิดอาร์ต นูโว สำหรับผู้หญิงวัยทำงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการผลิตเครื่องประดับเงินโดยนำดอกไม้ในวรรณคดีไทย มาออกแบบในสไตล์ของศิลปะต่างประเทศ โดยปัญหาหลักที่พบคือ ด้วยความที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนและมีรายละเอียดมาก จึงใช้เวลาในการผลิตเยอะ จึงควรมีการวางแผนการผลิตให้ดีเพราะอาจทำให้งานเสร็จไม่ทันตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ขั้นตอนการพัฒนาแบบมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นส่วนที่สำคัญมาก ซึ่งต้องใช้ความพยายาม ความตั้งใจและความอดทนเป็นอย่างมาก

3. ในการทำงานบางครั้ง อาจจะต้องพบเจอกับสิ่งที่ยากนอกเหนือการควบคุม จึงควรตั้งสติและค่อยๆ หาทางแก้ปัญหา เช่น ปรึกษาอาจารย์ ปรึกษาผู้ที่มีความรู้จริงๆ และอย่าไว้ใจคนอื่น ค่อยๆ แก้ปัญหาไปที่ละขั้นตอน

บรรณานุกรม

บ้านจอมยุทธ. (สิงหาคม 2543). ศิลปะเครื่องประดับอาร์ตนูโว (Art Nouveau). สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2559, จาก http://www.baanjomyut.com/library_2/extension-3/art_history/43.html

ปรารถนา นันทาหนู. (2555). การออกแบบเครื่องประดับเงินสำหรับวัยรุ่น. มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปริศนา พิมพ์ดี. (2547). คำเรียกผู้หญิงในวรรณคดีไทยสมัยอยุธยา. มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2559,

รัตติกาล หลักคำ. การออกแบบเครื่องประดับสตรีจากเครื่องเคลือบดินเผาตามแนวคิดลัทธิมินิมอลลิสม์. มหาวิทยาลัยนเรศวร

PRECIOUS PIECES ศิลปความงาม บ่อเกิดแห่งวัฒนธรรม.
<https://preciouspieces.wordpress.com/>

